

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2011 - 30 pàgines

Sessió ordinària del dia 10 de maig del 2011

El dia 10 de maig del 2011, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 13/2011, que és el següent:

Punt únic: Elecció del cap de Govern

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora, Síndic General i Mònica Bonell Tuset, Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10.05h)

El Sr. síndic general:

Demana al Sr. secretari de torn, el Sr. Carles Enseñat, que vulgui procedir a llegir l'ordre del dia.

El Sr. Carles Enseñat:

Punt únic de l'ordre del dia: Elecció del Cap de Govern.

S'han presentat per la candidatura el Sr. Antoni Martí Petit. Una única candidatura, signada per Olga Adellach Coma, Pere Altimir Pintat, Ladislau Baró Solà, Mònica Bonell Tuset, Miquel Aleix Areny, Daniel Armengol Bosch, Roser Bastida Areny, Jordi Cinca Mateos, Carles Enseñat Reig, Olga Gelabert Fàbrega, Celine Mandicó Garcia, Meritxell Mateu Pi, Patrícia Riberaygua Marme, Martí Salvans Abella, Meritxell Verdú Marquilló, Sofia Garrallà Tomàs, Montserrat Gil Torné, Antoni Martí Petit, Vicenç Mateu Zamora, Sílvia Riva González i Aleix Varela González.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. secretari.

Intervé el Sr. Antoni Martí Petit, candidat a cap de Govern.

Sr. Antoni Martí, podeu accedir a la tribuna d'oradors i començar la vostra intervenció. Us recordo que no teniu límit de temps.

El Sr. Antoni Martí:

Molt Il·lustre Senyor Síndic General, Molt Il·lustre Senyora Subsíndica, Molt Il·lustres Senyors Consellers Generals,

"Humils, valents, decidits, capaços d'unir esforços i de treballar plegats."

Aquestes eren les vostres paraules, M. I. Sr. Síndic, el 28 d'abril passat, en ocasió de la constitució del Consell General, per referir-vos a les qualitats que hauran de tenir els consellers electes, per encarar amb dignitat el difícil, cal dir-ho, moment històric que vivim.

Comparec avui davant el Consell General per sotmetre a la seva consideració, el programa de Govern a l'entorn del qual vull fonamentar la meua investidura com a cap de Govern. I ho faig, sense falsa modèstia, i mirant als ulls dels consellers generals, tant els de la llista de Demòcrates per Andorra com dels Partit Socialdemòcrata, i ho faig des de la més sincera humilitat. Una humilitat, Srs. i Sres. que no és impostada, sinó real i viscuda. Una humilitat que neix del profund convenciment que ni jo, ni el meu equip, ni el grup que em dona suport, tot sols, tenim remeis definitius ni solucions miraculoses.

Tenim, això sí, una filosofia política i una manera de fer que ens són pròpies, que hem mostrat durant la campanya electoral, i que crec que avui, abans d'entrar de ple en les propostes programàtiques, val la pena, almenys una mica, desenvolupar.

Partim d'una manera de pensar no dualista. No veiem, de cap de les maneres, la utilitat de representar-nos al món com l'eterna lluita de bons contra dolents, d'il·lustrats contra ignorants, d'empresaris contra treballadors, de funcionaris contra privats. El concepte, ho he dit durant la campanya, de les dues Andorres enrocades i enfrontades entre si, és estèril i és enganyós, és a més a més socialment desmotivador i el més perillós... és políticament, més que perillós.

Andorra és una, ens l'estimem, tots hi serem comptats, i sobretot, tots hi serem cridats.

Demòcrates per Andorra es va fundar al fil d'aquest pensament. Persones i grups que, des de les més diverses procedències, veiem inajornable treballar en la lògica de la cooperació i no pas amb la lògica de la confrontació. Persones i grups que coincidim en un diagnòstic comú, que anava més enllà de preferències ideològiques o de les afinitats personals. Persones i grups que creiem que Andorra es troba, diguem-ho així, en una situació gairebé de "preemergència nacional". Que creiem que la situació és prou greu com per abandonar egoïsmes, superar ambicions, desterrar egolatries i unir esforços en la difícil tasca de trobar respostes als enormes, que ho són, reptes que tenim plantejats com a país.

Perquè, Srs. i Sres. siguem sincers i siguem sobretot clars, Andorra es troba en un moment molt delicat de la seva història. La crisi econòmica internacional està destapant una veritable crisi estructural del nostre model econòmic. Ara, hem de ser capaços de preservar allò que segueix, que hi és, sent vàlid i generador de riquesa. Però alhora, ens hem de posar a treballar immediatament en els fonaments de noves formes productives que ens situïn en un bon lloc competitiu a mitjà termini.

A Demòcrates per Andorra hem volgut parlar-nos clar, parlar-nos clar entre nosaltres, demanar-nos què és prioritari i què no ho és tant, què és el que realment preocupa i sobretot, què és el que realment desconcerta en aquests moments la ciutadania. Ara ho volem fer també al Consell General i amb tots els ciutadans: ho deia abans, parlarem clar, no amagarem el cap sota l'ala ni ens mirarem el melic mentre hi ha persones que pateixen, persones que, tot i treballar de sol a sol, vostès saben que no se'n surten.

Des de l'alta responsabilitat del Govern de la nació, si aquesta Cambra ens fa confiança, no defugirem la nostra responsabilitat de dirigir els afers d'estat i de ser resolutius en la presa de decisions. Distingirem allò urgent d'allò important, consultarem els sectors i col·lectius afectats, i posarem a l'abast les dades necessàries per conformar opinions informades. I, sense deixar, i això em sembla important, que els dossiers s'eternitzin i encara més important, que s'enverinin, prendrem decisions, no pot ser d'altra forma, pensant en l'interès general.

El nostre programa de Govern i les seves accions parteixen d'un diagnòstic de la situació actual de l'economia i la societat andorrana, sabent que un diagnòstic encertat permet encarar les solucions amb més garanties d'èxit.

I d'entrada cal dir les coses pel seu nom: Andorra travessa la crisi més gran de la seva història contemporània. Ens trobem en un context

internacional advers, generat, ho saben vostès per la crisi financera a partir del 2008, que ha conduït a una recessió econòmica i a una crisi de les finances públiques de la majoria dels països del nostre entorn. Però també ens trobem, i cal dir-ho, davant d'una crisi que ens és pròpia, que és estructural, del nostre model econòmic. És un model econòmic que ha donat, i ho sabem tots, molts èxits i prosperitat al nostre país, però que mereix una reflexió serena i decidida sobre els nous factors claus de competitivitat per assegurar el creixement i mantenir els progressos socials assolits, entre tots, fins avui.

La majoria de les economies mundials ja han iniciat, en part, el camí de la recuperació, però ho han fet de forma asimètrica, i això fa més difícil l'adopció de mesures per reactivar l'economia. Per un costat, per citar-ne dos: Alemanya i França ja han iniciat el seu creixement, però per un altre, hi ha altres països, com Espanya, que encara lluiten per sortir de la recessió. I és evident que la forta vinculació de l'economia andorrana amb el mercat espanyol condiciona a curt termini l'evolució de les nostres perspectives.

Però no ens excusem darrere la crisi conjuntural dels països veïns per no afrontar els problemes que hi havia abans que també són estructurals d'Andorra. Com deia doncs, Andorra també pateix una crisi pròpia, i els símptomes ja havien aparegut molt abans de l'actual.

Hem passat dels 11,6 milions de visitants de l'any 2004 als 8,5 del 2010. És una caiguda, senyors i senyores, de més de 3 milions de visitants. Andorra i encara és més greu, ha perdut més de 4.000 assalariats en quatre anys.

Les importacions, en valor constant, equivalen a les del 1993; i les matriculacions de vehicles són les mateixes que les del 1985, quan Andorra tenia 45.000 habitants.

Aquests només són uns indicadors que il·lustren la gravetat de la situació actual, però el més preocupant és que darrere de la fredor de les xifres, la conseqüència directa, la conseqüència directa d'aquesta situació és una fragilització del teixit social.

Les últimes xifres de demandants inscrits al Servei d'Ocupació, són de més de 800 persones. Persones, ho torno a dir: Persones. Aquesta és la prioritat del nostre programa de Govern. Per això impulsarem unes polítiques valentes per crear empreses i activitat, que és el que genera, no cal dir-ho, nous llocs de treball.

No podem contribuir a la desconfiança ni al desconcert dels nostres visitants amb mesures que van a l'encontre de la creació de riquesa. Al contrari, totes les actuacions del meu Govern, si vostès em fan

confiança, es dirigiran cap a reforçar els pilars del nostre model econòmic per tots vostès coneguts: comerç, turisme, construcció i sector financer, i també per a prevenir noves fractures socials.

Tots els sectors de la nostra economia pateixen directament o indirectament aquesta situació. El sector comercial i turístic, que és el principal motor de l'economia andorrana, lluita i lluita molt, per mantenir una demanda en constant disminució. Un dels principals factors que explica la profunda crisi econòmica que estem patint és, sens dubte, la pèrdua d'atractiu turístic del nostre país. En nou anys, hem perdut la meitat dels turistes que pernocten a Andorra. Hem passat de 3,5 milions el 2001 a 1,8 milions el darrer any. I aquest primer trimestre del 2011, les pernoctacions són un 18% inferiors a les del primer trimestre del 2010.

El sector de la construcció és el que, de lluny, pateix més les conseqüències de la davallada econòmica. Només el 2010 ha perdut 800 assalariats. I si comparem les xifres respecte al 2005, ha perdut més d'una tercera part dels treballadors.

El sector financer també es troba confrontat a diversos reptes. Superada la crisi financera internacional del 2008, la fortalesa del sector financer andorrà es demostra per la seva vocació d'expansió internacional i d'obertura de nous mercats, que han de conduir a consolidar la plaça financera andorrana. En aquest sentit, l'aplicació dels nous acords d'intercanvi d'informació, el compliment de la legislació europea inclosa en l'Acord monetari, o el desenvolupament de l'Acord de supervisió en base consolidada, que recentment, vostès ho saben, ha firmat l'INAF amb el Banc d'Espanya, requereixen i requeriran tot l'esforç i dedicació, una feina que el Govern no ha estalviat, no ha estalviat i que vull agrair públicament. La lluita contra el blanqueig de diners ha de continuar sent, ha de continuar sent, una de les prioritats de la cooperació internacional. La propera avaluació del Comitè Moneyval del Consell d'Europa, amb el lliurament que vostès saben de l'informe d'avaluació preliminar el dia 26 d'aquest mes, és una nova oportunitat per demostrar el comportament exemplar d'Andorra i del sector financer en aquest camp.

L'Administració Pública tampoc s'escapa d'aquesta reflexió sectorial. Tot el personal de l'Administració, des del funcionari més recent fins al cap de Govern, tenim l'obligació de treballar més que mai pel que és l'essència de la nostra funció, que es diu simplement en dos paraules: el servei públic. I per això, aprofitarem l'experiència i la solidesa dels professionals de l'Administració, que hi són, sense criteris de reconeixement polítics, per valorar

únicament el talent i la seva professionalitat, en benefici del conjunt de la societat andorrana. Per això, tindrem en compte tant l'estabilitat indispensable per a una funció pública de qualitat com la mobilitat laboral, que doni satisfacció alhora a les expectatives professionals dels funcionaris i també a les exigències d'una Administració eficaç. Tal com he dit moltes vegades, si surto investit com a cap de Govern, lluitaré contra la política de premiar la militància, lluitaré contra la política de premiar la militància. M'esforçaré per continuar sumant idees i talent independentment dels orígens polítics.

Senyores i senyors consellers generals,

El nostre objectiu número u, per tant, és consolidar, ho hem dit durant la campanya, els sectors tradicionals de l'economia andorrana. Però aquesta consolidació s'ha de completar forçosament amb l'obertura de nous sectors generadors de riquesa a més llarg termini. Aquesta és sens dubte una de les assignatures pendents, diguem-ho clar, que no es poden eludir més. Estic segur que tots estem d'acord sobre aquesta qüestió.

En els prop de tres anys de vigència de la Llei d'inversions estrangeres, únicament s'han creat 51 noves societats al 100% de capital estranger, de les quals 30 dedicades a la venda per Internet. I si analitzem el grau d'obertura de l'economia, Andorra seria el país amb més restriccions per acollir la inversió estrangera, en comparació amb els països de l'OCDE, fins i tot per sobre de Rússia o Xina. El futur ens exigeix que no siguem estàtics.

És l'hora d'aturar la lenta davallada que estem vivint des de fa massa temps. Necessitem un model més valent per atreure inversions estrangeres. No ens podem permetre el més mínim error en aquest objectiu. La inversió estrangera no ha estat fins avui un flux financer rellevant que hagi aportat coneixements i riquesa a l'economia andorrana, com ho ha estat, ho saben vostès, en d'altres països.

L'estructura global del teixit empresarial d'Andorra també condiciona fortament la forma en què s'ha de legislar. Per què ens volem enganyar més? Necessitem lleis que s'entenguin, que ordenin racionalment una realitat com és la nostra. Necessitem lleis pensades per a Andorra: tres de cada quatre empreses tenen menys de 5 treballadors, i el 95% de les empreses tenen menys de 25 treballadors. Aquest fet ens obliga a governar d'acord amb aquesta realitat. Masses vegades hem fet que Andorra s'hagi d'adaptar a legislacions feixugues, pròpies de països de milions d'habitants, en lloc d'adaptar aquestes legislacions a la realitat que coneixem tots, a la realitat d'Andorra.

Les finances públiques també presenten, en general, un deteriorament sense precedents, pel que fa al conjunt dels principals indicadors. Des del 1998, els successius Governos han estat en situació de dèficit, i les finances públiques no han sabut treure profit, cal ser crítics, no han sabut treure profit del cicle econòmic que hi havia: alcista. Malgrat la reducció del dèficit del 2010 fins a 50 milions d'euros, la realitat és que aquesta reducció s'ha produït per una disminució del 42% de les inversions i per uns ingressos atípics, i no pas per una diversificació de les bases de recaptació o, encara més greu, per una més eficiència en el cost de funcionament de l'Administració. I el curt termini Srs. Consellers no és menys cruel. Ja hi ha hagut un increment del cost financer del deute de l'Estat, bàsicament motivat per la seva necessària diversificació. Això, al marge del fet que considero que la diversificació és el mètode que cal seguir, com ho ha de ser la reestructuració del deute, perquè no ens podem permetre el cost de renegociar any rere any aquest deute.

La realitat és que l'emissió de deute públic, la contractació d'un crèdit a una nova entitat financera estrangera i les noves condicions de finançament pactades amb entitats bancàries del país, juntament amb l'increment dels tipus d'interès, han provocat aquest encariment, que previsiblement, cal dir-ho, continuarà. D'altra banda, les obligacions del Govern es veuran augmentades pels dèficits de la branca general de la CASS. Els ciutadans han de tenir present, que, només per equilibrar la branca general, ens cal aportar ja des d'ara al voltant de tres milions d'euros cada mes. No dir-ho clarament seria amagar la realitat. I tot plegat situa les finances públiques en un punt crític que fa necessàries actuacions urgents per garantir-ne la seva sostenibilitat. Estic segur que vostès també estan d'acord amb aquest punt.

La despesa corrent de l'Administració, ha passat, en termes de cobertura sobre els ingressos corrents, del 57%, a principis del 2000, al 77% el 2010. Això, perquè els ciutadans ens entenguin, això vol dir que gastem en funcionament 8 de cada 10 euros que ingresem. I l'endeutament bancari del Govern sumant-hi els dos Comuns assoleix la xifra dels 1.000 milions d'euros durant el 2010.

Davant d'aquesta anàlisi, no és d'estranyar, no és estrany, en tot cas, que defensem que la planificació de les inversions en infraestructures ha d'estar estretament lligada a la situació de les finances públiques i a la necessitat d'objectivar aquests equipaments. Per això, fins que no tinguem encarrilada la recuperació econòmica, implementat el nou marc fiscal i consolidades les mesures d'ajust i moderació de la despesa pública, no estarem en

disposició d'abordar noves grans obres que no siguin estrictament urgents. No n'hi ha prou de dir ben clarament, com saben els responsables d'infraestructures dels governs anteriors, que a hores d'ara encara hem d'acabar, encara hem d'acabar d'encarrilar el finançament del túnel dels Dos Valires i el del vial de Sant Julià de Lòria. Aquestes Sres. i Srs. És la realitat.

Ho he dit fa un moment. Al deteriorament de la solvència de les finances públiques, cal sumar-hi el deteriorament dels resultats de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social. El consens assolit en l'aprovació de la Llei de 2008 no ha permès anticipar l'evolució financera negativa dels comptes de la CASS, fruit evidentment, d'una disminució de les cotitzacions i d'un increment de les prestacions. La realitat és que ens trobem amb l'esgotament de les reserves de la branca general, i un dèficit proper als 27 milions -que no són pocs- d'euros pel 2011, que ha d'assumir -ho saben vostès- el Govern a partir d'aquest any com una nova càrrega financera. No puc deixar de dir que el retard en el desplegament de la Llei de la seguretat social pot afegir a tota aquesta despesa una càrrega addicional que ens hauríem pogut estalviar. Desgraciadament, aquesta reflexió que he fet amb tota la prudència per la branca general també ha de fer-se, amb la mateixa prudència, per la branca jubilació, on l'increment progressiu dels pensionistes respecte a la població cotitzant requerirà ajustaments per garantir la solvència del sistema i la preservació dels drets adquirits pels cotitzants. Així, malgrat una reforma de la Llei de la seguretat social aprovada per consens de totes les forces polítiques, la fragilitat de les dades convida a abordar un debat inajornable per fer sostenible la viabilitat financera a llarg termini. Des d'ara, em comprometo a donar les màximes facilitats per concloure un acord de legislatura amb el Partit Socialdemòcrata, per donar una resposta serena a aquesta qüestió tan important tan important per la societat andorrana.

Davant de la situació exposada, no podem confiar la sostenibilitat de les finances públiques només a la previsió de més ingressos procedents d'una reforma fiscal. L'austeritat, el rigor, el treball, la diversificació són els principis fonamentals en què s'ha de basar la gestió pública.

Aquest és el diagnòstic: clar i realista, però no derrotista; perquè també ens brinda l'oportunitat d'encetar en el camí de reformes cap a un nou creixement, ja que, gràcies a una avaluació objectiva i valenta, som i serem capaços, segur, de formular propostes eficients.

Malgrat totes les dificultats que no es poden negar, totes les propostes immediates del Govern tindran

com a primer objectiu reactivar l'economia, aturar, aturar la pèrdua de llocs de treball i incrementar la productivitat.

Totes les mesures concretes, les reformes estructurals i les reformes legislatives es faran apostant per la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia andorrana, amb el consens dels agents econòmics i també dels agents socials, que considero fonamentals. Ja ho hem constatat: el nostre sistema econòmic ha de canviar. I ho ha de fer amb el consens de la societat, amb la complicitat de tots els actors i sectors, de tots els ciutadans i de tots els treballadors. És el moment d'actuar, és el moment d'actuar definitivament de forma col·lectiva i deixar de banda els individualismes.

És clar que l'objectiu a mitjà i llarg termini és definir i consolidar un nou model econòmic menys dependent dels actuals pilars productius. Però l'economia, però l'economia no es pot canviar a cop de decret: crear un nou model econòmic requereix temps. Temps per aprovar les reformes legislatives necessàries, temps per donar a conèixer Andorra com a destí atractiu per als inversors, temps sobretot per recuperar la confiança dels emprenedors, temps per fer de l'estabilitat política un element d'atracció del capital productiu.

Tot i l'esperança que molts ciutadans han dipositat en Demòcrates per Andorra, ho deia abans, necessitem temps, perquè no podem fer miracles i no volem donar falses expectatives.

Per guanyar aquest temps dedicarem els primers mesos de Govern a aplicar mesures d'urgència de manera immediata en els sectors tradicionals de la nostra economia. Compaginarem l'aplicació de mesures urgents destinades al relleu de sectors econòmics tradicionals i a la contenció de la despesa pública, amb la reflexió estratègica per definir a mitjà termini un nou model econòmic.

Centrem-nos doncs, en primer lloc, en les mesures a curt termini. La naturalesa i l'origen competencial de les mesures que impulsarem és diversa. Hi ha mesures de caràcter governamental, n'hi ha que requeriran iniciatives legislatives, i n'hi ha d'altres que necessiten la important concertació amb els Comuns.

Així doncs, en els propers mesos:

- Aplicarem un nou tarannà de consens real amb vista a flexibilitzar els horaris comercials per adaptar-los a la demanda en els períodes de més afluència turística, i ho farem, que no hi hagi cap dubte, preservant els drets dels treballadors.

- En matèria de turisme, tothom coneix les nostres propostes. Les complirem, no faltaria més, dotant de

més mitjans la política turística per reorientar i reforçar la promoció d'Andorra.

- Seguint el camí indicat, potenciarem, més enllà del que s'ha fet fins ara, els mecanismes de declaració posterior en l'obertura de comerços i constitució de societats.

- Tothom en aquesta cambra, tant Partit Socialdemòcrata com Demòcrates per Andorra, viu de molt prop l'angoixa i les dificultats del dia a dia de molts empresaris. Per això, simplificarem els processos administratius que han de complir les empreses, professionals i autònoms per dur a terme la seva activitat.

- Crearem un servei d'atenció a la petita empresa per facilitar el compliment i l'adaptació a la legislació que l'afecta, que es completarà en àmbits com el fiscal, comptable o relatiu a la higiene i seguretat en el treball.

- Implementarem també, la quota permanent individualitzada per a les empreses.

- Les iniciatives per incentivar l'activitat econòmica i alleugerir la càrrega administrativa que avui suporten les empreses no acabaran aquí. També proposarem simplificar el procediment comptable i fiscal de les petites i mitjanes empreses i dels autònoms, i incrementar el límit del règim simplificat de 250.000€ a 600.000€ de facturació per any.

- Completarem el marc fiscal. D'una banda entrarem el projecte de llei del tribut sobre el valor afegit, i d'una altra, en paral·lel, proposarem una modificació de la Llei de l'impost de societats per corregir alguns problemes ja detectats abans de la seva aplicació i també per generar incentius que afavoreixin la creació de llocs de treball. Ho farem amb la voluntat de tenir complert el marc fiscal abans de final d'any.

- Revisarem la cotització que els autònoms han de fer a la Caixa Andorrana de Seguretat Social per adaptar l'import que han d'abonar a la realitat dels seus negocis.

- Per evitar que la Llei de l'impost sobre la renda dels no residents fiscals tingui efectes no desitjats, en proposarem la modificació i estic segur que pactarem les modificacions.

M'han de permetre, senyores i senyors consellers, que en aquest punt reiteri la necessitat de legislar en clau andorrana. No tenim la capacitat de suportar la càrrega administrativa d'algunes lleis. I, el pitjor de tot, no podem fer lleis que no entenen els ciutadans, que no s'apliquen i que en alguns moments no s'apliquen gens. Insisteixo en aquest fet perquè ens comprometem a proposar lleis a la mesura de la nostra realitat i a concentrar esforços per explicar-les

bé, que sempre ha faltat explicar-les bé, a la societat andorrana.

Tornant a les mesures a curt termini, els deia que també farem el necessari per impulsar-ne algunes en concertació amb els Comuns. No tinc cap dubte que una part de la recuperació econòmica vindrà de compartir el diagnòstic de la situació amb els responsables polítics dels Comuns i, a continuació, d'aplicar mesures conjuntament. Malauradament, massa sovint s'ha desaprofitat una cooperació tan essencial. Des d'avui apel·lo a l'alta responsabilitat que sé que tenen tots els Comuns i a la seva bona predisposició per treballar conjuntament amb el Govern per reactivar l'economia nacional. Faig pública la meua voluntat de sotmetre a la pròxima reunió de cònsols diverses mesures que necessiten el lideratge o el compromís comunal, com per exemple, acordar incentius fiscals per a l'obertura de nous establiments i per al seu primer any d'activitat, o bé proposar modificacions, urgents, de la Llei del sòl encaminades a reactivar l'activitat d'un sector de construcció que deia abans ha perdut una tercera part dels seus treballadors.

Sense dilacions hem d'anar dibuixant un nou model econòmic. Aquesta és una feina que ha d'impulsar el Govern, però que no pot fer sol. Reitero que és fonamental el diàleg amb els agents econòmics i socials. Andorra necessita restablir relacions que s'han deteriorat aquests últims anys. Necessita retrobar un bon clima entre institucions econòmiques, polítiques, financeres, empresarials i socials per fer possible la reactivació econòmica. Andorra necessita l'empenta i la vitalitat dels petits i mitjans empresaris. I els empresaris necessiten que Andorra, nosaltres els representants del poble, els aplanem el camí per les seves iniciatives.

La nostra opció decidida pel diàleg, vol dir compromís d'estar oberts a totes les propostes d'acció. Però no permetrem que el diàleg sigui un pretext per la dilació permanent per la presa de decisions. Una economia tancada i basada en el proteccionisme ens anirà poc a poc empobrint. Per avançar cal tenir un esperit obert, ser valents i creure en el potencial del nostre estat. Per tot això, estarem atents als treballs de la Cambra de Comerç, de la CEA o de l'EFA. També estarem molt pendents de les propostes dels sindicats. Tindrem en compte els suggeriments de tothom. Estic segur que hi haurà un bon nombre de propostes per construir la millor Andorra del futur, una sola Andorra i no pas dos Andorres, en contra de tot el que s'ha pogut dir durant la campanya.

Fins ara, senyores i senyors consellers, els he pogut exposar el diagnòstic de la situació, les mesures que implantarem sense retard i la nostra manera de

treballar basada en el diàleg i el consens. El nostre gran objectiu, com he dit, és garantir una Andorra pròspera en el futur i això, en termes de gestió política, comporta, ho saben vostès, la implantació d'un nou model econòmic.

No hi ha futur sense previsió. I hi ha una sèrie de passos previs i decisions a prendre si volem encarar amb èxit un nou model econòmic. El primer de tots és l'aprovació d'un marc fiscal indispensable per abordar les propostes estratègiques del futur.

Ens cal completar el marc fiscal. La nostra fiscalitat, a més de ser una eina de captació de recursos per finançar els serveis que proveeix l'Estat, s'ha d'estructurar en un marc que sigui estable. Ha de donar seguretat als empresaris i als treballadors, i ha de ser un factor competitiu i diferencial per a les nostres empreses. Hem de ser capaços de mantenir un diferencial fiscal, indispensable per al futur d'Andorra, que sigui atractiu tant per als que ens visiten com per als possibles futurs inversors. I ho hem d'estructurar d'una manera més senzilla possible per als contribuents, en especial, torno a insistir per les petites i mitjanes empreses que estan dins de l'angoixa. Un Servei Tributari Nacional que inclogui el Govern i els Comuns hauria, al meu parer, de donar una resposta a aquest objectiu. A la vista de la feina feta la legislatura passada en aquest àmbit, i del contingut dels programes electorals, estic segur que aprovarem el marc fiscal ràpidament, i també que ho farem des del consens entre les dues forces representades en aquesta cambra.

Senyores i senyors consellers,

Els deia fa un moment que cal ser valents. No podem viure d'esquena a la globalització. Cal una internacionalització de la nostra economia que n'afavoreixi la seva diversificació. Les economies més obertes són també les economies més pròsperes. L'obertura econòmica és un dels factors necessaris per potenciar els sectors econòmics existents, per atraure empreses i professionals qualificats, per mantenir el nostre talent, per mantenir el nostre talent i també per atraure'n. Cal avançar, doncs, decididament en aquest sentit. La internacionalització i la globalització no són incompatibles amb els nostres actius diferenciadors. Al contrari. Ho hem dit durant la campanya parlant de fiscalitat d'Europa: hem de ser homologables, però no ens podem homogeneïtzar.

Haurem de modificar la Llei d'inversions estrangeres per obrir l'economia als capitals estrangers. Farem que l'obertura sigui gradual i progressiva però farem que sigui valenta, i parlarem amb cada sector, no pot ser d'altra manera, implicat per garantir-ne la seva adaptació.

L'obertura que nosaltres defensem no s'ha de produir només en els capitals. També ha d'afectar i sentir-se en els drets econòmics, en la simplificació dels procediments administratius i en la transparència.

Per això, reduïrem a 10 anys el temps necessari perquè tots els ciutadans residents accedeixin als drets econòmics, com passa ara amb els espanyols, francesos i portuguesos, sempre que hi hagi reciprocitat, i fomentarem una Andorra... que Andorra esdevingui lloc de residència de professionals que puguin treballar des de el nostre país cap a l'exterior.

Hem parlat de marc fiscal i d'obertura per a una transformació inajornable. Un cop fetes les reformes legislatives necessàries tindrem la base per configurar un nou model econòmic, per atraure inversors forans i per fomentar la inversió dins del país.

Però no n'hi haurà prou.

Avui dia molts països i regions han creat legislacions molt atractives i donen moltes facilitats a qui vulgui invertir. Per tant, hem de concentrar esforços en aspectes en què podem ser competitius:

- Hem de donar més eines a l'Administració perquè sigui àgil, perquè sigui autèntica incentivadora de l'activitat econòmica.

- Hem d'explotar actius que marquen la diferència amb altres zones: la seguretat ciutadana, el sistema sanitari, el sistema educatiu, el medi ambient i la qualitat de vida, són factors essencials de la nostra economia que no defensem prou.

- Hem de potenciar des del sistema educatiu el nivell de coneixement d'idiomes, del francès, de l'espanyol però també de l'anglès.

- Hem de disposar d'un parc tecnològic com a centre d'atracció de talent i d'innovació.

- Hem de ser un referent en tecnologia de telecomunicacions per potenciar el treball en línia. Ens cal capitalitzar l'esforç inversor dut a terme per tenir tot el país en fibra òptica. Els esforços en noves tecnologies no són una mesura més. Són una condició indispensable per fer possible qualsevol reforma en positiu.

Finalment, amb la legislació adequada i uns serveis de primer nivell, haurem de ser proactius per anar a explicar l'oferta d'Andorra. En aquest objectiu compto amb la societat Andorra Desenvolupament i Inversió (ADI), que és essencial en aquest procés. Andorra Desenvolupament i Inversió ha de canalitzar la promoció econòmica donant servei a les empreses nacionals que es volen internacionalitzar i als inversors estrangers que cerca nous i que cercaran, tinguem il·lusió, nous negocis a Andorra.

Però siguem objectius també i realistes. Ens queda molt camí per recórrer. No dir-ho clarament seria senzillament faltar a la veritat.

Nosaltres estem convençuts que els objectius plantejats durant la campanya i que avui estic destacant en aquest discurs d'investidura es faran realitat a base d'esforç i a base de tenacitat, i també gràcies a una nova manera de governar, basada en un equip de Govern cohesionat i en la transversalitat dels projectes de cada ministeri i de tots els equips de l'Administració.

Exposo, a continuació, les principals línies d'actuació en algunes àrees governamentals d'especial transcendència en moments de transformació econòmica. Ja avanço que no faré un inventari de totes les nostres propostes programàtiques, ben conegudes i ben documentades, que guiaran igualment el Govern, si aproven, vostès, la meua investidura.

En l'àmbit d'Exteriors, l'acció governamental més immediata coincideix plenament amb les prioritats de Finances i Economia, però també ho farà amb Salut i Educació més endavant. En tot cas, penso que la política exterior ha de plasmar l'esperit de reforma i d'obertura que presideix les actuacions de la política interna.

En la política exterior del proper Govern la negociació dels convenis de doble imposició és una prioritat absoluta.

Com he dit tantes vegades, el meu Govern no solament reconeixerà, que ho reconeix avui ja, les aportacions fetes per qualsevol altre Govern anterior sinó que, a més, els donarà continuïtat. En aquest sentit, avui vull destacar que la possibilitat de negociar convenis de doble imposició la devem a la feina feta per la diplomàcia andorrana el 2004, amb el Protocol d'entesa de l'Acord sobre fiscalitat de l'estalvi, i també després amb els acords d'intercanvi d'informació a la demanda en matèria fiscal amb França i Espanya.

Més enllà d'aquests convenis, l'agenda internacional marca la necessitat de combinar urgència i prioritat. Sense anar més lluny, ens toca encarar de manera immediata assumptes com el Conveni en matèria d'educació amb França, el de Tractament de residus, l'Acord monetari amb la Unió Europea o l'informe, molt proper, la seva valoració primera Moneyval. En el cas de l'Acord monetari, el Govern donarà continuïtat al procés iniciat i avaluarà la necessitat de noves aportacions, com ara possibles mesures que afavoreixin l'adaptació de la legislació andorrana a l'Acord. Pel que fa a l'informe Moneyval, el Govern afrontarà amb decisió les mesures correctores necessàries per consolidar la provada imatge de

solvència i compromís del sector financer andorrà. Estic segur que compto amb la complicitat de tota la Cambra perquè un informe negatiu de Moneyval tots vostès saben el que suposaria.

De manera menys urgent i més estratègica, el Govern continuarà vetllant pel manteniment i la potenciació -no faltaria més- de les bones relacions amb els estats veïns, i enfocarà l'apropament al mercat interior de la Unió Europea de forma positiva. Obrirem un procés de convergència cap a una futura integració a l'Espai Econòmic Europeu o a una estructura equivalent específica per als petits Estats, tal com recull el Tractat de Lisboa. La relació amb la Unió Europea... la unió Europea obre, senyores i senyors, oportunitats per les empreses andorranes, per als estudiants i per al mercat del treball.

Tenim una vocació ferma de ser proactius en la nostra relació amb la Unió Europea, amb tota la responsabilitat. Però també tenim el dret, però també tenim el dret i l'obligació de prendre el temps que calgui per valorar què és el millor per a Andorra.

Acabo aquest apartat reafirmant el compromís del futur Govern per complir amb les obligacions internacionals contretes, i per projectar-se al món amb modèstia, rigor i dignitat. Les properes presidències d'Andorra a la Comunitat de Treball dels Pirineus, i sobretot del Consell d'Europa, han de ser una prova de la nostra capacitat.

Senyores i senyors consellers generals,

Permetin que em torni a referir al turisme com a principal motor de l'economia i al lent però imparable, cal dir-ho, debilitament d'aquest sector. No es tracta, no ho he fet durant la campanya i no ho faig avui, no es tracta de fer crítiques sobre la feina feta. Es tracta de reconèixer que la situació és senzillament severa. És obligatori que ens preguntem per què, des del 2004, any rere any, es redueix el nostre nombre de visitants. I és molt important que el Govern disposi dels elements d'informació suficients per fer un diagnòstic acurat de les febleses i mancances que tenim com a destinació turística. Tinc la intenció de crear un ministeri dedicat de forma gairebé exclusiva al turisme, que serà clau en la política de reactivació econòmica.

Ara és urgent que repensem la forma de dirigir-nos i actuar sobre els mercats turístics, orientant tots els esforços tant financers com de recursos humans a satisfer les necessitats dels visitants.

Com?

En primer lloc, determinant de forma molt precisa en quins mercats turístics haurem de centrar les accions de comunicació i captació, i com podem obtenir

millors resultats amb els mitjans disponibles. A tall d'exemple, hem de posar les nostres ambaixades al servei dels andorrans a l'estranger, però també al servei de la promoció turística i de l'atracció de la inversió estrangera. Dispersar els esforços equival a llençar els diners, i això no ens ho podem permetre. I després també hem de determinar els segments que, com el comerç, poden representar més potencial de visites per a Andorra i ajustar en conseqüència la nostra oferta turística.

No escatimarem esforços en aquests objectius, però a la vegada serem molt rigorosos en la medicació del retorn de cada euro invertit. Som conscients que el sector turístic espera molt de nosaltres. Deixeu-me dir que el sector també ha de ser conscient que necessitem la seva col·laboració i la seva provada experiència. Ens en sortirem entre tots, i no dispersant esforços. Estic segur, estic segur que Andorra se'n sortirà.

En l'apartat d'anàlisi de l'actualitat m'he referit a la situació, a la difícil situació del nostre sistema de seguretat social. La realitat socioeconòmica i demogràfica ens obliga a fer un canvi imprescindible de les nostres mentalitats, de les maneres de treballar i de comunicar, d'una manera molt especial en les qüestions sanitàries i socio sanitàries.

Confirmo avui, el meu compromís governamental de fer front als desequilibris socials i econòmics, de garantir la qualitat dels serveis, amb transparència i també sobretot, amb control de gestió; i també, encara més important, amb l'aspecte de la solidaritat. Aquest plantejament, però, no m'eximeix, penso, de la meva responsabilitat de plantejar un debat nacional valent, en el si del Govern, del Consell General i de la societat civil, que respongui amb claredat a la pregunta de "quin nivell de serveis i despesa podem assumir en temps de crisi i garantir en un futur; i en detriment de quina altra despesa, ja que hem de fer més amb menys." No hi ha cap servei gratuït i la transparència ens obliga a deixar clares les responsabilitats de cadascú. Voldria dir ben clar que no estic parlant de retallar prestacions, sinó de fer una bona gestió dels recursos i dels serveis públics.

En aquest camp, aprofitant la feina ben feta, podrem disposar ràpidament de la cartera bàsica de serveis sanitaris i socio sanitaris tant al país com a fora, amb el sistema de finançament adequat, i podrem garantir la complementarietat entre els sistemes públic, privat i el sistema concertat.

Com he dit, i com repetiré al final, sobre aquesta qüestió ens cal una reflexió profunda, valenta i global que s'emmarqui en un pacte d'Estat, per no posar en perill, per no posar en perill els drets que tenen les generacions futures.

Senyores i senyors consellers generals,

He dedicat un temps del meu discurs a les accions de govern imprescindibles en política exterior, turística i socio sanitària, i en l'enfocament que els donarà el pròxim Govern, si evidentment vostès em fan confiança. Però hi ha més qüestions importants en l'agenda governamental, i una d'elles és la justícia. L'exercici de la ciutadania democràtica només és factible si tothom té la possibilitat d'accedir a una administració de justícia imparcial i eficaç, que resolgui els conflictes d'una manera equitativa i sobretot, en un temps raonable. Una justícia lenta o ineficaç obstaculitza el desenvolupament econòmic i obstaculitza el desenvolupament social i fa impossible assolir la seguretat jurídica necessària per esdevenir un autèntic estat de dret, tant a ulls dels mateixos ciutadans residents, com per als estrangers que es proposen instal·lar-se a Andorra o realitzar-hi, en un futur, fortes inversions.

Fa massa temps que es retarda l'adequació de l'organització de l'administració de justícia als nous requeriments de la societat andorrana. Ha arribat el moment de donar prioritat a les reformes en aquesta matèria, en estreta col·laboració, no pot ser d'altra forma, amb el Consell Superior de la Justícia, i en diàleg permanent amb magistrats, batlles i fiscals. Unes reformes que abasten, entre altres, la regulació tan esperada, de la carrera judicial per enfortir la independència de la justícia i fer possible la promoció, i fer possible la promoció de professionals andorrans a llocs més alts de la magistratura; l'adopció de mesures concretes per agilitar l'execució de sentències i evidentment, també ne'm parlat moltes vegades, la promulgació d'un codi de procediment civil. Un dels valors més apreciats per tots els qui vivim a Andorra i pels nostres visitants és l'alt nivell de seguretat ciutadana de què gaudim. El mantindrem i treballarem, evidentment, per enfortir-lo.

També em vull referir d'una manera especial a l'educació, perquè tinc la convicció que és el fonament més sòlid del progrés social i econòmic de qualsevol estat. En el moment que ens ha tocat viure, és un element clau per aconseguir una societat cohesionada i amb capacitat de reaccionar. La pluralitat de la nostra realitat educativa és una de les seves principals característiques, i treballarem per mantenir-la, perquè la nostra història, perquè la nostra història és testimoni de la seva importància. Educar és incentivar el talent, la iniciativa, els valors i la capacitat. El Govern vetllarà perquè tots els agents educatius, alumnes i docents, pares i gestors, trobin resposta a les seves inquietuds i se sentin escoltats en els seus neguits, perquè la seva

implicació i experiència és fonamental per a una educació de qualitat.

No podem oblidar que una de les nostres riqueses és el capital humà, un actiu essencial, perquè Andorra necessita persones competents i capacitades, ciutadans del segle XXI. No ens podem permetre de polititzar una qüestió de tantíssima rellevància. L'èxit del model endegat no pot dependre de la contingència política de cada moment i necessita estabilitat. Em comprometo també a reconèixer la feina ben feta i a donar-hi continuïtat.

Un país amb una cultura viva i fèrtil és un país més ric, més preparat per encarar els reptes d'avui. Més lliure. La cultura és un element de cohesió també social. També -i cal que no ho oblidem- un recurs que genera benestar i un indicador de qualitat de vida.

Anant de la mà dels agents educatius, econòmics i turístics els beneficis d'una bona gestió cultural no es sumen, sinó que es multipliquen.

El patrimoni és un tresor que ens han deixat els nostres avantpassats. L'hem de protegir i conservar per als nostres descendents. No és un llast, sinó una eina que ens dóna les claus per entendre millor el nostre entorn, respectar la nostra herència i projectar la nostra voluntat de supervivència i sobretot de superació. És el segell que ens caracteritza, és el que ens fa únics i a la vegada ens fa universals.

Però, el patrimoni no és limitat als béns materials, sinó que també en forma part tot el nostre entorn natural el qual hem de protegir en favor de tots els que vivim a Andorra i com atractiu per tots els que ens visiten.

Fa set anys la UNESCO va declarar la vall del Madriu Perafita Claror, Patrimoni de la Humanitat. És un honor i un privilegi per a Andorra. Ha arribat l'hora de donar un pas endavant definitiu i que, entre tots, aconseguim aprovar un pla de gestió satisfactori per a tots els actors. El Madriu preservat ha de ser un motiu d'orgull per als andorrans i un atractiu formidable per als nostres visitants. Que ningú en tingui cap dubte, honorarem el nostre compromís pel que fa al Pla de gestió abans de la data marcada per la UNESCO. En la preservació -deixeu-me que digui quatre paraules sobre agricultura- en la preservació de l'entorn natural, l'agricultura ha de tenir un paper important però no volem limitar aquest sector econòmic a una funció únicament paisatgística i per això procurarem els mitjans necessaris per consolidar una agricultura productiva dins, evidentment, de les dificultats geogràfiques d'Andorra.

Senyores i senyors consellers generals,

Deia al començament d'aquest discurs d'investidura que Demòcrates per Andorra té una filosofia pròpia. Una filosofia política i una manera de fer pròpies. La situació de crisi econòmica estructural que patim ens obliga a concentrar molts esforços, a buscar solucions viables de sortida de la crisi, i també he dedicat bona part del meu parlament a exposar-les avui obertament, sense demagògies, sense populismes a tots vostès i a la ciutadania.

Però vull que quedi clar que no ens podem quedar només en qüestions d'eficiència i productivitat econòmiques, deixant de banda o en segon terme consideracions ètiques i objectius socials molt més elevats. El meu Govern no caurà en l'economicisme. Tindrem permanentment present que la finalitat última de totes i cadascuna de les nostres accions de Govern és la millora de la qualitat de vida dels nostres conciutadans, que darrere de cada dada micro o macroeconòmica hi ha homes i dones, que cada decisió afecta vides humanes, i que dissortadament, moltes d'aquestes vides es troben avui plenes d'incertesa, de dificultats i també d'angoixes.

I quan dic millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans, em refereixo a la vida de la gent normal i corrent, i sobretot, a millorar la qualitat de vida d'aquells que la tenen més complicada. Deia Joseph Chamberlain, polític britànic liberal a finals del segle XIX, que: *"El meu fi a la vida és fer-la més plaent per a aquesta gran majoria, tant me fa si, en el procés, esdevé menys plaent per a la minoria més benestant."*

I és que si algun sentit tenen els sacrificis que tots plegats haurem de fer, si alguna raó de ser tenen les mesures d'austeritat, control i prioritització de les despeses, o l'eliminació pura i simple de partides pressupostàries supèrflues, aquest no és altre que alliberar recursos per tal de poder-los destinar, no solament a fomentar, que també, activitats productives, sinó també a preservar els serveis bàsics per a la comunitat, per poder garantir l'accés de tothom a l'educació, a la sanitat, i a la cultura.

I això ho hem de fer destriant, amb criteri, on destinem els recursos, descartant tota despesa inútil per poc equitativa.

Fer una política socialment responsable, en aquest moment històric, vol dir plantejar-se seriosament si el criteri clàssic del cafè per a tothom, avui, ha d'aplicar-se en tota mena de situacions. Si no és més eficient, per tal de salvaguardar les bases de l'estat del benestar, i un cop, evidentment, garantits per a tothom uns estàndards mínims, que l'Estat destini recursos suplementaris només a les persones i els col·lectius que realment ho necessiten, per trobar-se

en situacions de pobresa, vulnerabilitat, i molts d'ells, dins la marginació.

Per consegüent, serem especialment sensibles amb les necessitats de la gent gran, dels infants, de les necessitats de la gent que es troba en situació de dependència o discapacitat, i també amb les persones que es troben, que n'hi ha, i cada vegada més, sota el llindar econòmic de precarietat, que evidentment, actualitzarem de forma immediata.

Senyores i senyors consellers generals,

Haig d'anar acabant. Podria desgranar moltes més propostes per al futur d'Andorra, però que ningú se senti preocupat perquè no m'he referit a tots els temes que el futur Govern haurà de gestionar. No n'oblido cap. Els tinc tots presents i valoro amb tota la profunditat la transcendència de cadascun d'ells.

La situació és complexa i no tenim davant nostre un escenari fàcil. Hem tingut un suport social històric que ens proposem administrar amb humilitat i prudència, però també -em sembla que aquest discurs ho ha demostrat- amb responsabilitat i valentia.

El poble andorrà ha llançat un missatge clar a tots els qui el representem: necessitem les forces i la cooperació de tothom per canviar la situació.

Ho he entès i estaré atent a totes les sensibilitats presents en aquesta cambra i fora d'aquesta cambra. Compto amb totes les capacitats, també amb les aportacions imprescindibles de l'oposició.

Per això, proposo un pacte d'Estat, que inclogui, a més de les forces polítiques, la societat civil, en tres matèries vitals: seguretat social, competències comunals i Europa.

Al llarg d'aquest discurs ja he posat en relleu la urgència d'un acord nacional per superar la greu situació del nostre sistema de seguretat social, que ara confirmo amb aquest oferiment de pacte.

Pel que fa a la segona proposta, les competències i també les transferències comunals, tal com estan dissenyades, responen a un plantejament de l'any 1993, avui àmpliament superat i necessitat d'una revisió inajornable. És una qüestió de transcendència constitucional, i per això em proposo aprofitar tota la feina feta pels Comuns i també pel Govern durant els darrers mesos, per fer possible una nova configuració adaptada a la realitat econòmica i social. Tinc en compte que s'haurà d'aprovar aquestes lleis mitjançant lleis qualificades, per a les quals considero bàsic obtenir un consens important, no solament formal sinó real.

I, finalment, sobre el tercer oferiment de pacte, és evident que la relació amb la Unió Europea condicionarà fortament la nostra realitat futura. Els

passos que anem fent per consolidar el nostre vincle amb la Unió Europea transcendeixen i de molt l'àmbit polític, perquè afecten tots els sectors de la societat. No podem permetre que els qui estan directament afectats pel resultat de les negociacions no en siguin part implicada. Tampoc podem deixar planar el dubte que cada cop que hi hagi un nou govern o una nova majoria podrà trontollar una estabilitat imprescindible en aquest aspecte. Més enllà d'aplaudir la comissió parlamentària si es crea de relacions amb la Unió Europea, la meua obligació, que compleixo amb aquesta proposta d'aquest pacte d'Estat, és d'impulsar el màxim consens i cooperació per prendre les decisions més encertades. No renunciaré, ho vaig dir durant la campanya i ho dic avui en aquesta alta Cambra, no renunciaré i ho dic des d'ara, a organitzar tan aviat com sigui possible un grup de treball per Europa que aglutini el màxim nombre possible d'agents econòmics convidats com a mínim la Cambra de Comerç, les organitzacions patronals, els sindicats, l'Agrupació de Bancs Andorrans i l'INAF.

Perquè ens hi juguem la pervivència del nostre Estat. Perquè Andorra no es pot permetre -però sobretot, els andorrans no ens podem permetre- prescindir de la força del consens en qüestions tan i tan transcendents.

Una nova manera de fer política és possible. El canvi generacional que s'ha produït amb el resultat de les darreres eleccions generals em fa ser especialment optimista que no es repetiran experiències recents d'antagonismes estèrils, de querelles històriques, de distanciament creixent -que és el més preocupant- entre el poble i els seus representants.

La configuració de la llista de Demòcrates per Andorra i la composició del meu govern pretenen donar un to del que crec que ha de ser la política en aquest país: una política amb vocació nacional, superadora d'un parroquialisme mal entès que posava traves a l'emergència del talent, a l'entesa en benefici de l'interès nacional; una política nacional que per força ha d'anar més enllà de la rigidesa de la lògica partidista i dels interessos sectorials.

Ens ha tocat, senyores i senyors siguem molt conscients, viure moments difícils, moments en què la por, l'ensopiment i el pessimisme semblen haver paralitzat la voluntat de les institucions, dels agents econòmics i socials, de la gent normal i corrent.

Em proposo i em comprometo fermament, davant dels representants de la sobirania popular, de tots vostès i davant tota la ciutadania, a ser el primer en activar-me, d'activar el meu equip i convidar tothom a treballar al servei d'Andorra. El nostre repte, i el nostre compromís, és liderar aquesta mobilització

general d'energies per facilitar la vida dels nostres conciutadans, generar oportunitats als emprenedors i ajudar als qui ho passen malament.

Deixeu-me acabar dient, ho he dit al llarg del diagnòstic de la situació, ho he dit una i dues vegades:

Andorra té futur, siguem clars, Andorra té futur que ningú en dubti.

Ens trobem en un moment històric, davant d'una oportunitat històrica de construir un gran futur per a tota la societat andorrana. Tenim la gent, tenim el país, tenim la societat andorrana, tenim la capacitat per transformar la situació de crisi en una realitat més pròspera econòmicament i més justa socialment. Jo hi crec, i m'il·lusiona dedicar tot el meu temps i el millor de mi a saber identificar, amb l'aportació de tots, els elements que l'han de bastir, i posar en marxa les reformes i els ajustaments que calguin per recuperar la confiança en nosaltres mateixos i en la viabilitat del nostre esdevenidor com a poble que som sobirà.

Aquest és el meu compromís amb Andorra, però aquest és el meu compromís amb els 70.000 ciutadans que viuen a Andorra. Aquest és el compromís humil, però decidit, que em fa demanar el suport i la confiança a tots vostès al Consell General.

Sóc conscient de la transcendència d'aquesta sessió d'investidura i m'emociona, i m'emociona que aquest alt honor hagi recaigut en la meva persona, com ho ha fet abans amb cinc caps de Govern. Amb el Sr. Òscar Ribas, el Sr. Josep Pintat, el Sr. Marc Forné, el Sr. Albert Pintat i el Sr. Jaume Bartumeu. A tots ells els vull expressar el testimoni del meu més alt respecte i el reconeixement per la seva tasca feta al servei d'Andorra.

Moltes gràcies.

(se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Martí.

Se suspèn la sessió fins demà a les 10.00h del matí, hora en la que es reprendrà la sessió amb la intervenció dels grups parlamentaris.

(Es suspèn la sessió a les 11.17h)

(Es reprèn la sessió l'endemà dia 11 de maig a les 10.00h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió amb la intervenció dels grups parlamentaris. En aquest cas, i segons el que preveu el Reglament del Consell General, intervindrà en primer lloc el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i en segon lloc el Grup Parlamentari Demòcrata.

Us recordo que els torns d'intervenció són de màxim 30 minuts.

En representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

M.I. Sr. Síndic, M.I. Sra. Subsíndica, Senyores i Senyors Consellers Generals.

El resultat de les eleccions del dia 3 d'abril ha estat molt clar.

Demòcrates per Andorra ha guanyat les eleccions. Felicitem la coalició i Antoni Martí. Ho fem tal com ho havíem fet ja el mateix diumenge electoral. I ara, a l'inici d'aquest debat, volem reiterar la nostra felicitació.

Les eleccions han deixat les coses clares pel que fa a l'aritmètica parlamentària. Un 55% dels electors han donat a DA el mandat de dirigir el Govern i la llei electoral li ha atribuït un 79% de la representació al Consell General. D'altra banda, un 35% d'electors i electores van confiar en nosaltres i han encomanat al PS el paper d'oposició, indispensable en un sistema parlamentari, i la llei electoral li ha donat al PS un 21% de representació en aquest Consell General.

Ahir al matí vam escoltar atentament el discurs i les propostes del candidat.

No veiem, ho dic sincerament, un projecte clar, ni una clara orientació de les polítiques ni veiem tampoc exactament com es proposa tirar endavant el Govern del País.

Sovint ens ha parlat del com, de la forma, però hi ha una gran indefinició en allò que s'ha de fer.

Però, més enllà d'aquesta constatació, volem parlar de les qüestions més rellevants de la política i que afecten a la vida dels ciutadans i ciutadanes d'Andorra.

Per al Grup Parlamentari Socialdemòcrata avui té un sentit molt especial la paraula futur. El tema central d'aquest debat és, o hauria de ser, el futur d'Andorra. El futur de les andorranes i dels andorrans d'avui, però també el futur de les andorranes i dels andorrans del demà.

En canvi ahir al matí vam sentir parlar més d'aplanar el camí als empresaris, la qual cosa no ens sembla pas malament, però va faltar concreció alhora de parlar d'ajudar els ciutadans i ciutadanes que ho estan passant malament.

Parlar del futur vol dir pensar Andorra amb mirada llarga. Vol dir mirar endavant, no girar la vista enrere.

No hem vingut aquí a fer revisió sobre els darrers dos anys, ni sobre els catorze anteriors.

No cal anar a buscar excuses de mal pagador. Uns anys i els altres són testimoni de l'alternança.

En aquest sentit reitero avui, des de la responsabilitat política, la nostra proposta de pacte d'Estat per a poder treballar conjuntament, des d'un gran acord polític, en cinc qüestions de país, d'Estat:

1. Les relacions econòmiques exteriors, amb la Unió Europea,
2. La delimitació de competències amb els comuns,
3. La viabilitat, el futur, del sistema andorrà de seguretat social,
4. La reforma de la Funció Pública,
5. La reforma tributària.

L'abast de la crisi requereix de consensos molt amplis. Durant la recent campanya electoral vostè, Sr. Martí, va fer diverses vegades, apel·lacions a la necessitat d'aquests consensos amplis. Uns consensos que malauradament va ser impossible assolir al llarg de la passada legislatura en moments que el país ho necessitava.

Però avui, senyor candidat, hauríem d'aclarir de quins consensos parlem.

Ahir ens va proposar un pacte d'Estat en tres d'aquestes cinc qüestions cabdals: seguretat social, competències comunals i Europa.

Ja des d'ara ho acceptem. Però queda clar que haurem de saber passar, uns i altres, del consens formal al consens real.

I per fer aquest pas haurem de trobar respostes a algunes preguntes:

Hauríem, haurem de precisar si la gran desil·lusió que vostè denunciava era una conseqüència de la governació recent del País d'ençà el 2009 o era és, l'expressió més complexa de crisis més àmplies i més fondes, que vénen de lluny, i que toquen igual la política i la societat andorranes.

Sembla que ens vulgui abocar, ara, a parlar d'emocions, sovint intangibles, i a oblidar el còmput material de l'obra feta, pels uns i pels altres.

I si és així, en la definició dels horitzons de futur, hem de preguntar: com construïm? Com trobarem confiança i seguretat?

Com projectarem una mirada llarga, extensa, de futur, cap a la realitat d'una economia global i d'un procés de canvi vertiginós, que no es pot aturar?

Com s'arriba, per exemple, a l'obertura de la inversió estrangera?

I, darrera qüestió, la pregunta és: hi ha, en el seu discurs, els ingredients que calen per a respondre positivament a aquests interrogants?

Interrogants que són genèrics, però que són rellevants, i si m'ho permeten, pertinents.

Sincerament, creiem que no. En el seu discurs hi ha una mirada més curta que llarga.

Més ambigüitat calculada que respostes clares. Més nedar i guardar la roba que definició d'objectius. Més abstracció, que concreció. Més vaguetats que propostes.

Ho dic per deixar assentat que serem una oposició clara, contundent i exigent però també responsable i constructiva. Una oposició útil, al servei del país.

Una oposició que ha escoltat l'opinió -el vot- del poble, que ha llegit i ha analitzat els resultats.

Ara més que mai, als uns i als altres, ens cal emprar l'acció política per a fer front a l'abast, a la dimensió i a les característiques de la greu crisi econòmica que ens afecta com també ho fa a altres parts del món.

Els socialdemòcrates, insisteixo, serem una oposició que no perdrà mai de vista, en els propers quatre anys, que la crisi afecta les persones, les famílies, els professionals i els empresaris. Per aquest ordre.

I que precisament per això no fugirem d'estudi.

És en aquest context concret que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata exercirà la seva feina per a preparar l'alternança.

Aquesta setmana deixem el Govern.

Però volem tornar a governar Andorra.

Ho afirmem amb modèstia, amb tota la modèstia, però també amb tota l'ambició política. Amb un fort coneixement de les dificultats actuals i amb una ferma voluntat de formular propostes que ajudin a construir el futur que Andorra necessita.

Sovint apareix en el discurs la temptació de pensar que no hi ha elements diferenciadors entre les forces polítiques. L'estrenyiment dels plantejaments ideològics i l'arrogància tecnocràtica, que busca justificar qualsevulla decisió com si fos tècnicament adient, ens podrien abocar a una mena conte de fades.

Pensem que el nucli institucional del sistema democràtic andorrà establert en la nostra Constitució, està pensat i plantejat per a permetre no solament una alternativa o recanvi en la tasca del Govern sinó també una visió distinta de la realitat política.

Cal que els ciutadans puguin distingir i constatar, en tot moment de la vida pública, la diferència entre el Govern i l'oposició.

Voler privar la ciutadania d'aquesta distinció contribuiria a ofegar les alternatives, a promoure la desorientació i a empobrir el discurs. Amb el conseqüent resultat de fomentar la desafecció política i el cansament cívic.

Per això no vam creure útil -en un escenari com l'actual amb una majoria clara- acceptar la proposta d'entrar a formar part del seu govern.

Però això no exclou, ni tampoc no es contradiu, amb la nostra proposta, que reiterem i mantenim, de pacte d'Estat a la qual ja m'he referit fa uns moments.

Volem que Andorra tingui un futur obert, que sigui un país amb futur. Aquest és el nostre objectiu.

Entre els errors històrics comesos entre el 1995 i el 2009, n'hi ha un que ajuda a entendre algunes de les coses que la crisi i les seves possibles solucions han posat al damunt de la taula. A força de voler fer creure que els diners públics cauen del cel hem acabat no entenent -o no volent entendre- que el que l'Estat gasta ha de sortir de la butxaca del contribuent o convertir-se en deute que hauran de pagar els nostres fills, amb alts interessos.

Respondre amb rigor el problema del deute, de l'endeutament públic, és, ara mateix, la política amb majúscula que Andorra necessita amb la urgència més gran.

En la vostra intervenció d'ahir heu fet referència a la reducció -important- del dèficit del 2010 per intentar devaluar-la atribuint-la a ingressos atípics i afirmant que no hi ha hagut i ho cito: "... més eficiència en el cost de funcionament de l'Administració."

Us precisaré que en l'exercici 2010 el capítol de despeses corrents de funcionament es va reduir en un 3% i que malgrat l'absència de pressupost votat i la pròrroga pressupostària es van liquidar inversions per 57,8 milions d'euros.

Quant als ingressos cal recordar que l'any 2010 es van reclamar imports d'ISI i es van trametre requeriments a professionals i empresaris per reclamar l'ISI no declarat.

No crec que això siguin ingressos atípics. Són ingressos derivats de l'acció del Govern per fer

complir les lleis. Aquelles lleis que ahir ens dèieu que a vegades no es fan complir.

Esperarem amb atenció la vostra primera liquidació pressupostària per veure si heu arribat a aconseguir reduir en un 3% el capítol 2.

Fa dos mesos Jacques Attali començava el seu article setmanal de l'Express amb la pregunta següent: "Què s'esdevé quan tot avança al nostre entorn i hom s'esforça de romandre immòbil?" I ell mateix contestava: "Hom acaba per ser arrencat, desarticulat, arrossegat pel corrent, dispersat en pedaços que suren."

Deia Attali que aquesta situació amenaça avui França. Em permeto afegir que també amenaça Andorra.

Sembla que es vulgui mantenir una actitud immobiliària. I això no és ni serà bo.

És urgent que mirem l'horitzó i no l'arbre de la vora del riu, al qual ens podríem, per poca estona ja, agafar encara.

Cal un horitzó obert per a lluitar contra la crisi. Podem carregar les tintes, o podem mirar de dibuixar un marc més realista. El panorama és dolent. Tothom ho diu.

Hi ha molta por. Por per la manca de crèdit, de liquiditat, por del deute, por de la banca, que no ajuda al petit empresari.

Bona part dels petits i mitjans empresaris i professionals no tenen por d'ells, tenen por pel sistema. Malgrat aquestes pors, Andorra està en situació de poder sortir de la crisi, estic d'acord amb vostè Sr. Martí. Però no val a badar. S'ha de seguir la línia encetada. Per això ens convindria saber si el Govern, i l'acció que ens proposa i que vostè vol presidir, està en disposició de seguir el full de ruta que representen els trenta compromisos per invertir en el futur. Aquells que van sorgir de la taula de diàleg per un pacte per al treball i el desenvolupament econòmic que es va iniciar el 16 de juliol del 2009.

El dia 11 de maig del 2010 -avui fa un any casualment- vam presentar els trenta compromisos i les cent vint-i-set accions que constitueixen aquell full de ruta que va ser pactat amb tota la societat civil, amb els empresaris, amb els professionals, amb els col·legis professionals i amb tota la molta i bona gent que va voler participar durant mesos i mesos en aquella taula de diàleg. Hi ha molta feina feta i seria una llàstima i un malbaratament d'energies i d'esperances que ara es volgués bandejar aquell esforç.

És ben evident que en els grans temes convindrà saber, que el Consell General sàpiga i els ciutadans i

ciutadanes també, cap a on pensen decantar la seva orientació, les seves polítiques per a respondre a les qüestions de la més urgent actualitat.

Es tracta de saber on vol anar, cap a on anem, al voltant de 7 grans qüestions:

1. La Reforma Tributària

Ens dèieu ahir que voleu completar “el marc fiscal” i que ho fareu entrant “... el projecte de llei del tribut sobre el valor afegit...” i que ara proposareu “... una modificació de la llei de l'impost de societats...” I també voleu proposar la modificació de la Llei de l'impost sobre la renda dels no residents fiscals perquè, afirmeu, tindria “... efectes no desitjats”.

Miri, em sembla que no anem bé.

Pel que fa a la llei de l'IVA o de la TVA, que nosaltres no farem un debat sobre la denominació, hem de dir ben clarament que és indispensable que estigui, no presentada sinó aprovada i publicada el 31 de desembre d'enguany. Si no fos el cas s'estaria afavorint que no hi hagués aplicació de l'impost de societats el 2012. Un obsequi, un regal de Nadal, a aquelles grans empreses que han de contribuir.

No s'entén aquesta ambigüitat, tots sabem que la Comissió de Finances tenia pràcticament enllestit i pactat el text de la llei de l'IVA el desembre passat.

Quant a les modificacions que necessitaria la llei de l'impost de societats per a fer front al que dieu “... alguns problemes ja detectats abans de la seva aplicació...” hem de manifestar perplexitat i preocupació. Perplexitat, perquè almenys set consellers generals que van aprovar aquell text fa poques setmanes seuen avui al vostre grup parlamentari.

Preocupació perquè no ens podem estar de pensar en una maniobra dilatòria per endarrerir l'aplicació de la llei.

Finalment ens preguntem -i li preguntem- quins són els “... efectes no desitjats...” que el porten a voler modificar la llei de l'impost sobre la renda dels no residents fiscals que va començar a aplicar-se el passat dia 1 d'abril.

Potser ja no hi ha unanimitat entre vostès en la voluntat de lluitar contra l'intrusisme?

Però, comptat i debatut els diré el que més ens preocupa: tot plegat ens sembla una indissimulada operació adreçada a intentar -dic bé, intentar-endarrerir la reforma tributària. I això endarrerirà també l'inici de les negociacions dels convenis per a evitar la doble imposició, la qual cosa, cal dir-ho, perjudicarà molt i molt els nostres empresaris i professionals que continuaran -continuarien, espero que estem en el món de les hipòtesis- continuarien

sense poder exportar béns i serveis sense patir càstigs fiscals.

2. L'Acord Monetari (és a la pàg. 11 del seu discurs)

L'acord monetari entre Andorra i la Unió Europea que el Govern va rubricar a Brussel·les el passat mes de febrer està a punt -com vostè sap- per a la signatura. Vostè té coneixement de la correspondència més recent creuada amb el President de la Comissió Europea, el Sr. José Manuel Barroso que el dia 29 de març ens deia i ho llegiré:

“Je veux néanmoins croire que la Principauté d'Andorre maintiendra ses engagements européens et que cette longue négociation pourra être menée jusqu'à son terme. La Commission a pour sa part déjà finalisé les procédures internes à l'Union et est habilitée par le Conseil à conclure l'accord négocié entre nos deux délégations.”

El dia 8 d'abril vaig escriure al President de la Comissió informant-lo que us havia comunicat aquell correu i que alhora us havia manifestat que em semblava indispensable la signatura de l'Acord. Teniu còpia de la carta.

Ahir, després de dir-nos que estàveu disposat a donar “... continuïtat al procés iniciat...” afirmàveu que el vostre govern, i ho cito “... avaluarà la necessitat de noves aportacions, com ara possibles mesures que afavoreixin l'adaptació de la legislació andorrana a l'Acord.”

Senyor candidat, tal i com li vaig exposar el dia 7 d'abril i li vaig reiterar el dia 11 d'abril, en les reunions de transició que hem mantingut, l'acord monetari ja fou objecte d'ampla i intensa negociació amb la Comissió Europea. En l'estadi actual no hi ha lloc -ni des del punt de vista polític ni diplomàtic, encara menys diplomàtic- a hipotètiques “noves aportacions” i les possibles mesures que afavoreixin l'adaptació de la legislació andorrana a l'acord ja es van obtenir en el decurs de la negociació. D'una banda fent retrocedir força el calendari d'aplicació i, d'altra banda, permetent que sigui el Comitè Mixt previst en l'acord el que vagi procedint a l'avaluació de la transposició de la legislació comunitària.

Ara l'opció ja és molt senzilla: heu de dir sí o no.

Senyor Martí, en aquest tema no s'hi val continuar cultivant l'ambigüitat. Li demano que tan bon punt hagi constituït el seu govern concerti una data amb la Comissió Europea i procedeixi a signar l'acord monetari sense més dilacions ni excuses. I si, ja sigui per convenciment propi o per la pressió de determinat lobby, considera que no ha de signar o no pot fer-ho, també li demano que ho digui clarament.

3. La lluita contra el blanqueig (surt a la pàg. 7 del seu discurs i també a la pàg. 3)

Aplaudim la referència que surt i que ha fet a la pàgina 3 on ens diu que la lluita contra el blanqueig de diners i estem d'acord "... ha de continuar sent una de les prioritats de la cooperació internacional."

En aquest àmbit, molt i molt sensible, l'Estat andorrà s'hi juga la seva credibilitat, estem d'acord. Per això ens ha preocupat que quatre pàgines després -a la pàg. 7- ens digui que volen potenciar "... més enllà del que s'ha fet fins ara, els mecanismes de declaració posterior..." en la "constitució de societats". L'estic citant, pàg.7.

Miri, això és absolutament contradictori i molt perillós. El MONEYVAL mai no aplaudiria una proposta com aquesta. Precisament el nostre govern ha refusat, sovint, la constitució de societats per haver rebut un informe negatiu -que és i ha de continuar sent previ i preceptiu de la Unitat d'Intel·ligència Financera-.

Li demanem que retiri aquesta proposta, pel que fa a la constitució de societats, no pel que fa a l'obertura de comerços.

4. La negociació amb la banca andorrana de l'endeutament (pàgina 5 del discurs).

En parlar ahir del cost de l'endeutament bancari de l'Estat -que com vostè sap el nostre govern va heretar el juny del 2009- ha fet una referència a unes "... noves condicions de finançament pactades amb les entitats bancàries del país..." que contribuirien a provocar l'encariment del cost financer del servei del deute.

Només hi veiem aquí dues possibles lectures:

- O bé -hipòtesi que no ens podem pas creure- DA ja ha pactat unes noves condicions -més oneroses- amb les entitats bancàries del país.
- O bé vostè s'ha cregut que el nostre govern havia acceptat -i no és el cas- unes noves condicions de finançament amb les entitats bancàries del país.

Sr. Martí, tal com li vaig informar el 7 d'abril, nosaltres no vam admetre, el passat mes de març un ultimàtum inacceptable que l'ABA ens va trametre el dia 9 de març quan ens pretenia imposar, si us plau per força, unes noves condicions de retribució de les pòlisses de crèdit que passaven d'euríbor +0,25% a euríbor +0,75%.

I no ho vam acceptar per considerar-les en aquell moment, abusives.

Espero i confio que vostè tampoc no acceptarà aquest augment abusiu que es planteja en un moment en el qual els empresaris, els professionals i els treballadors assalariats que s'ho passen malament

(com vostè mateix reconeixia en aquesta mateixa tribuna, ahir) veuen, dia sí dia també, com els mitjans de comunicació informen dels beneficis milionaris de les entitats bancàries andorranes.

5. "Quin nivell de serveis i despesa..." (pàg. 12)

En l'àmbit de les qüestions sanitàries i sociosanitàries ens planteja la necessitat de respondre "amb claredat" a la pregunta que vostè formula i que llegeixo: "de quin nivell de serveis i despesa podem assumir en temps de crisi i garantir en un futur, i en detriment de quina altra despesa, ja que hem de fer més amb menys."

I després d'aquesta pregunta que porta, a ben segur, una tisora incorporada, ens diu que no està "... parlant de retallar prestacions sinó de fer una bona gestió dels recursos i els serveis públics."

Esperarem la resposta que vostè i el seu govern donaran a la pregunta però vetllarem perquè els que tenen menys recursos no siguin els primers perjudicats per aquesta "bona gestió" que ens anuncia. Vetllarem perquè els drets bàsics dels més desfavorits no siguin manllevats.

6. Quina política turística? (pàg. 7 i pàg. 11)

En matèria de turisme ens deia ahir (pàg. 7) que tothom coneix les seves propostes i que les compliran "... dotant de més mitjans la política turística per reorientar i reforçar la promoció d'Andorra."

Però quatre pàgines després ens diu que no solament "... és molt important que el Govern disposi dels elements d'informació suficients per fer un diagnòstic acurat de les febleses i mancances..." sinó que ara "... és urgent que repensem la forma de dirigir-nos i actuar sobre els mercats turístics..."

Tot plegat ens sembla una mica contradictori.

Aquí també caldrà temps.

7. Quines mesures d'ajust i moderació de la despesa pública? (pàg. 5)

Hem buscat en el discurs aquestes mesures. No les hem trobat. Sí que hem trobat mesures (línies d'assessorament a PIMES, més transferències a Andorra Turisme, més mitjans per la justícia, entre altres) que, afegides al dèficit de la branca general de la CASS i a l'augment del tipus d'interès bancari, suposaran exactament el contrari: un augment de les despeses corrents.

Els donarem el temps necessari per passar del discurs i la retòrica a propostes tangibles.

No cal, però que li digui que aquests set punts que acabo d'esmentar, pels quals li reclamem una major concreció i un major compromís, no són els únics

que podríem analitzar en relació al nostre programa, a les nostres propostes.

Però són qüestions que considerem cabdals pel futur.

Hem de parlar de la crisi a Andorra, però no podem pas perdre de vista que la nostra economia, vostè també ho va dir ahir, està induïda per l'exterior. Com diu el sociòleg francès Edgar Morin, en el seu darrer llibre, l'expansió universal de l'economia neoliberal ha afavorit l'hegemonia del capital financer.

La crisi financera del 2008 no ha pas acabat de fer mal: els endeutaments porten al rigor econòmic, que comporta més desocupació i una davallada dels ingressos, per la qual cosa, les conseqüències polítiques de tot plegat poden ser explosives a Andorra i fora d'Andorra.

En aquesta línia, l'economista suís Jean Michel Servet deia el mes passat que i el cito: "... els estats han finançat per l'endeutament... el que no volien ja fer pagar als més rics mitjançant l'impost. I és així com avui es vol fer pagar als contribuents grecs o islandesos la supervivència dels bancs estrangers que van fer préstecs als seus governs."

Aquestes reflexions ens permeten donar una certa perspectiva als nostres problemes, que hem de tractar en clau andorrana però amb una visió oberta i sense perdre de vista que som i volem ser europeus.

Vaig acabant Sr. síndic.

He presentat un resum sintètic de les prioritats i de les actituds del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Som la força política de l'alternança i defensem posicions contrastades amb les de DA.

Nosaltres pensem conjuntament en el món del treball i de l'empresa, vostès només -almenys aparentment, llegint el seu discurs- en el món de l'empresa.

Nosaltres pensem en la necessitat de defensar la funció pública i els servidors públics -els funcionaris- vostès parlen d'excés de burocràcia i d'aprimament de l'Administració.

Nosaltres parlem de l'Estat de benestar, vostès de facilitar l'activitat econòmica eliminant obstacles.

No és el mateix una política de retallada indiscriminada que impulsar una política d'austeritat i de reformes. Es tracta de la diferència entre emprar una destal o un bisturí.

Però més enllà de les discrepàncies hi ha acords polítics possibles.

Estem disposats, insisteixo, a arribar a acords en àmbits que considerem cabdals pel futur d'Andorra.

Ho podem fer, es més, Ho hem de fer. Però ho hem de fer sense generar falses expectatives, ni focs d'encenalls.

I ho haurem de fer sense renunciïes bàsiques. No oblidí, Sr. Martí, que sense nosaltres hi ha majoria, -és més, una gran majoria- però no hi ha consens.

Sabem que governar és difícil, i coneixem amb profunditat els problemes d'Andorra, perquè som un partit de Govern.

Per això, des de la responsabilitat, continuarem treballant per fer d'Andorra un país modern. Per això acceptem la seva proposta de pacte d'Estat i en proposem alhora un altre, ampliat a altres qüestions de país. Ja m'hi he referit fa una estona.

Més enllà dels pactes d'Estat farem una oposició útil per a les persones i el país. Exercirem el control, el seguiment i, quan calgui, la crítica de l'acció de Govern. I vetllarem perquè no es facin passos enrere.

Ho farem amb lleialtat institucional sempre i amb voluntat d'acord en les qüestions d'Estat.

Ho farem parlant clar i estenen la mà per sortir de l'actual situació, perquè la ciutadania espera de tots un gest que faciliti la reconstrucció d'una confiança en el futur.

Però com a oposició li exigim propostes clares i concretes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

En representació del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula el Sr. Ladislau Baró Solà.

El Sr. Ladislau Baró:

Moltes gràcies Sr. síndic, Sra. subsíndica, Sres. conselleres i consellers.

Ahir vam poder escoltar en aquesta mateixa sala la intervenció del nostre candidat a cap de Govern, el Sr. Antoni Martí. D'entrada, ens agradaria fer una breu valoració del seu discurs. Principis, diagnosi i accions. Segons el nostre criteri aquests són els tres marcs conceptuals que inspiren la seva proposta, que és també la proposta de Demòcrates per Andorra.

Per un costat, el binomi integrat per l'exercici de diagnosi i la subsegüent proposta d'un pla d'accions constitueix el punt de partida primordial d'una bona tasca de govern. Cal entendre la realitat sobre la que es vol actuar i descriure-la amb fidelitat.

Aquesta és una condició necessària per a poder desenvolupar amb èxit les diferents polítiques

públiques que es proposen. Cal reconèixer el mèrit que representa iniciar la legislatura amb un estat de la situació afinat, complet i prudent. Això permet, ha de permetre, estalviar temps i evitar errors en la necessària presa de decisions.

El discurs que es va pronunciar ahir ens permet conèixer amb realisme la situació en què es troba el nostre país: una economia amb símptomes preocupants de decreixement i un estat que pateix un important nivell d'endeutament. En termes de resposta davant d'aquesta situació, el Sr. Martí proposa en el seu discurs programa un seguit de mesures per a encarar la situació, tant en el curt com en el mitjà i llarg termini.

El que es pretén és que hi hagi correspondència entre la realitat i les accions que cal dur a terme per redreçar la crisi econòmica que estem vivint. Cal mirar la realitat de cara. No podem abaixar els braços davant la crisi.

Hem de centrar els nostres esforços en dinamitzar l'economia andorrana, en sortir d'una crisi que és compartida, amb més o menys intensitat, per gairebé la resta de països del món.

El punt de partida que se'ns ha proposat, fonamentat com diem en un bon diagnòstic és el millor mitjà per establir una definició clara de les previsions d'inflació, d'increment del dèficit públic, de problemes de finançament, entre d'altres qüestions i magnituds.

Els indicadors econòmics situen els desequilibris més grans de la nostra economia en la capacitat, o en la falta de capacitat de crear riquesa i en el dèficit del sector públic. Quant al creixement, hem de reconèixer que avui ens hem empobrit en relació a fa uns anys, per tant no podem actuar amb els criteris de sempre.

L'evolució del PIB no és positiva. Els indicadors porten ja, uns quants anys a la baixa. Ens cal doncs, una resposta ràpida i eficient, sent sabedors, des de la humilitat, com va dir ahir el candidat a cap de Govern, que no disposem -i cal deixar-ho clar- de remeis definitiu, ni de grans fórmules màgiques.

Pel que fa al dèficit públic, hem de dir que si bé el deute acumulat, en relació al PIB, se situa encara per sota del de molts altres països, cal també admetre que si no som capaços de reduir el primer, ens referim al dèficit, l'endeutament anirà augmentant. I si no hi ha creixement econòmic, Sres. i Srs. consellers, com és malauradament avui el cas, la proporció en què el referit augment es produeixi pot arribar a ser encara més significativa.

Hem de trencar l'espiral que ens ha portat a produir cada cop menys riquesa i a endeutar-nos

progressivament. Més despesa de funcionament, menys d'inversió, més dèficit i menys creixement: aquesta és la tendència que cal invertir.

Probablement ens calgui actuar com una família diligent davant una situació de crisi: treballar més, ser més productius, gastar l'imprescindible i ser prudents en les inversions. Aquest és l'esperit que anima la proposta general de política econòmica que ens ha presentat el Sr. Martí.

Cal reactivar l'economia, trobant les mesures adequades per a curt termini, evitar l'erosió de llocs de treball i mantenir la vitalitat de les empreses. I cal preparar, a mitjà i a llarg termini, les bases d'un nou model de creixement -sostingut i sostenible- que combini l'aportació econòmica dels nostres sectors tradicionals amb la presència creixent de noves formes d'activitat econòmica.

Aquest ha de ser el gran objectiu de la reforma fiscal que s'està desenvolupant, una reforma fiscal, Sr. Bartumeu, que no s'està qüestionant almenys pel que fa als continguts essencials de la mateixa, sí que en canvi, permeti'ns la llicència o la llibertat de poder introduir en aquells casos que ho considerem oportuns a ajustar alguns elements de les lleis aprovades en l'anterior legislatura i replantejar una mica la normativa fiscal en matèria de tributació indirecta que ja estava a tràmit, per tal de poder-la fer segons el nostre criteri, també sotmesa a possibles discussions en seu de comissió parlamentària per tal d'adaptar-la més al nostre plantejament i de fer-la una mica correlativa amb el criteri que ahir expressava el Sr. Martí, molt encertadament, d'intentar fer que les lleis siguin adaptades a la realitat andorrana, això no vol dir que fem lleis estrambòtiques ni especials que no siguin homologables a l'entorn dels altres països, però sí que intentin alliberar als empresaris, als contribuents de complicacions innecessàries. Pensem que una bona eficàcia recaptatòria no té perquè quedar sempre condicionada a la llei més complicada, a la que exigeix més requisits, a la que posa més traves. Per tant, en aquest sentit i sent sabedors que alguns dels que estem aquí presents vam participar amb l'avaluació de les mateixes, sent sabedors d'això, pensem que encara es pot fer un pas més endavant de cara a agilitzar el funcionament del nostre marc tributari.

Aquest ha de ser, el d'afavorir el creixement econòmic, el gran objectiu de la reforma fiscal que s'està desenvolupant: Mantenir una pressió tributària baixa i competitiva que preservi i enforteixi el que ja tenim i que permeti, per mitjà de la conclusió de convenis de no doble imposició, desenvolupar el que no tenim (o el que només tenim parcialment):

la possibilitat d'exportar serveis per part dels nostres empresaris i d'atreure a casa nostra nous sectors d'activitat econòmica.

Però per aconseguir aquests objectius no n'hi ha prou amb construir un marc normatiu eficient i obert, en els àmbits fiscal i societari; cal també, com expressava ahir el Sr. Martí, prendre la iniciativa a l'hora de donar a conèixer la nostra oferta; cal agafar la maleta, per dir-ho planerament, i anar a explicar fora de casa nostra els avantatges comparatius que en matèria de seguretat, d'entorn natural, de sanitat i d'educació - i d'un marc normatiu que cal acabar de definir i estabilitzar- podem oferir, em refereixo als avantatges, davant dels nostres eventuais competidors.

A la vegada, per a afavorir la creació de nous sectors econòmics dins el nostre país, així com l'activitat empresarial, laboral i acadèmica dels nostres ciutadans més enllà de les nostres fronteres, cal una política exterior dirigida a intensificar la nostra relació amb Europa. La pròpia Unió Europea, en relació als petits estats de l'oest d'Europa, treballa en aquesta línia i cada vegada pren més força la possibilitat de crear una estructura similar a l'Espai Econòmic Europeu dissenyada per als petits estats. Ens toca avaluar, des del consens polític, econòmic i social, les possibilitats que ens pot oferir l'accés al mercat interior. El Sr. Martí proposava ahir la creació d'una taula de consens implicant els diferents sectors no només polítics sinó també econòmics i socials en aquest sentit de cara a desenvolupar aquest plantejament. El Sr. Bartumeu ha acollit favorablement aquesta proposta, per tant del que es tracta a partir d'ara segons el meu criteri és de trobar una mica els mecanismes -com a mínim per la part del parlament que és la que ens correspon-, per intentar implementar de la manera més eficaç possible aquesta necessària discussió pausada però que tampoc podem ajornar en relació a com ha de ser la nostra aproximació a la Unió Europea de cara a valorar les conseqüències que pot tenir l'accés al mercat interior.

En termes més generals, en matèria de política internacional, convé també recordar que la continuïtat en la mateixa és necessària si no es vol generar desconfiança en altres estats i organitzacions internacionals. En som plenament conscients. Sr. Bartumeu, li agraïm les seves recomanacions, especialment si son en to de recomanació... nosaltres quan plantejem, per exemple en l'acord monetari, la nostra formulació política som plenament conscients que no es pot anar enrere en relació als acords internacionals que s'han començat a subscriure, que s'han començat a comprometre, recordem que el procés no està tancat, per tan des d'aquest punt de

vista... el tranquil·litzo, suposo que després ho farà el Sr. cap de Govern amb més propietat que jo, però el tranquil·litzo, però en canvi sí que deixi'ns, deixi el Govern prendre possessió dels càrrecs, deixi'ls parlar directament amb Brussel·les, deixi'ls avaluar exactament la situació i perquè no, perquè no... jo no diré -i ara parlo una mica informalment- no diré que no es pugui... o que calgui modificar l'acord monetari, que no es pot, però sí que pot ser és establir algun memoràndum de bona entesa que pugui complementar o que pugui afegir alguna cosa. Com a mínim concedeixi'ns el benefici del dubte i deixi'ns provar aquest plantejament. Sent conscients com deia que la continuïtat en matèria política exterior és necessària de cara a generar confiança en els actors internacionals. Ens agrada que ens faci recomanacions, no ens agradaria tant, no dic que hagi estat el cas però, s'hi ha acostat una mica, parlant d'aquest tema i d'algun altre que ens proposi com una mena de tutela basada en la seva experiència a l'hora d'encaminar les nostres accions. Discrepem, discutim, negociem, però hauríem de mirar, evitar doncs dir: "escolti ja hi ha un full de ruta molt clar en aquesta o en una altra matèria" com sap, a partir d'aquí doncs... no ens entendrem.

Crec que s'hauria de parlar més en termes de discrepància i de diàleg que no en termes de tutela, però bé, potser és una percepció equivocada que tinc jo de les seves paraules.

En tot cas, amb una política exterior eficaç podem augmentar la competitivitat del país dins l'escenari internacional, atreure inversió estrangera i dotar-nos d'una normativa que garanteixi la seguretat jurídica de socis i d'inversors tan nacionals com estrangers.

Ens cal un nou horitzó. El Sr. Martí ahir el va dibuixar molt clarament. El Sr. Bartumeu avui ens ha dit que ens centrem en el curt termini, que no tenim present el llarg termini i que no tenim dibuixat un horitzó, no és cert. Nosaltres entenem que cal completar un marc normatiu que permeti construir un model de polítiques públiques adreçat a les noves generacions: un model que pugui satisfer el nou i exigent mercat laboral andorrà; un model que no es basi en un consum extrem del territori sinó en el creixement sostenible; un model que es desenvolupi a partir de la capacitat inversora dels empresaris nacionals, dels empresaris estrangers i del propi estat; un model basat en la transparència, que no molesti els veïns ni a la resta de la comunitat internacional.

Ens cal també acceptar que Andorra ha passat de viure un important període de creixement econòmic -un creixement que cal dir-ho, que ha permès assolir un nivell rellevant de benestar al conjunt de la societat- a patir els efectes de la recessió econòmica. Com ens explicava en el seu discurs el Sr. Martí,

darrera les xifres macroeconòmiques hi ha persones, hi ha famílies. No les hem oblidat Sr. Bartumeu. Així, més enllà del contingut econòmic del seu programa -del programa que ahir vam poder escoltar- basat en la diagnosi i en el pla d'accions que se'n deriva, cal parlar també dels principis en el que el referit discurs programa es fonamenta.

Avui, l'estructura de desigualtats de la nostra societat no és menyspreable. Tenim una societat complexa, amb un fort component vinculat a la immigració, amb creixent desocupació laboral i amb diferents nivells d'integració i de cohesió.

Cal lluitar, i cal fer-ho fermament, perquè el benestar arribi a tothom. Cal millorar la qualitat de vida dels ciutadans. Aquest ha de ser el gran objectiu de la competitivitat econòmica que cal retrobar. Així, hem de ser capaços d'alliberar recursos per a poder-los destinar tant a la creació d'activitats productives i generadores de llocs treball, que ahir s'hi referia també molt clarament el Sr. Martí, com a establir mecanismes de garantia dels serveis bàsics: accés a la feina, a l'habitatge, a la sanitat i a l'educació.

Ara bé, cal també no confondre l'Estat social, l'Estat del benestar, amb l'assoliment d'una seguretat absoluta en els àmbits econòmic i social, sense necessitat d'exercir la pròpia i individual responsabilitat com a ciutadans. S'hi referia ahir de forma clara el Sr. Martí quan en parlar de la necessària reforma del nostre sistema de seguretat social, apel·lava a les responsabilitats de cadascú.

Ens cal revisar críticament alguns contravalors, i dic bé, contravalors que s'han desenvolupat al voltant de l'Estat del benestar: inflació de drets i rebuig de deures, recurs sistemàtic, i de vegades abús a l'Estat i als seus recursos, hiperinflació normativa, tendència a l'abús del servei públic, entre molts altres. Aquests no són problemes, només, que afecten al nostre estat social, són problemes que afecten al conjunt de l'estat del benestar almenys dels països europeus.

L'obligació dels governants és proporcionar les bases per a garantir seguretat vital, seguretat en l'entorn vital, als ciutadans i, sobretot, per oferir oportunitats per a tots en un món canviant. Cal crear una comunitat forta i segura i, especialment, cal trencar les barreres que frenen el desenvolupament del talent de la gent (en lloc de posar-ne de noves). Per això, des del Grup Parlamentari Demòcrata valorem especialment l'esforç que el Sr. Martí proposa en matèria d'educació: hem de potenciar el mèrit de les persones i proporcionar igualtat d'oportunitats per a tothom.

En el full de ruta programàtic de Demòcrates per Andorra, nosaltres també en tenim un Sr. Bartumeu, de full de ruta; i en el discurs del nostre candidat a Cap de Govern hi ha implícita la proposta d'un nou contracte social; un contracte que passa per l'establiment de drets sempre associats i lligats a responsabilitats. Ens cal portar les nocions de responsabilitat i d'obligació al cor de la nostra vida econòmica, cívica i política.

El que no volem de cap manera, és haver d'optar entre falses opcions; no es tracta de triar entre la creació de riquesa, per un costat, i la justícia social, per l'altre. Aquesta és una falsa disjuntiva que plana sobre una societat quan hi ha declivi econòmic i risc de divisió social. No volem caure en aquest parany. El nostre candidat a cap de Govern ahir no hi va caure, va esvair aquest dubte completament, va explicar molt clarament que un creixement econòmic i benestar social i cohesió social són dos aspectes que queden íntimament lligats, si no hi ha el primer, no hi pot haver el segon, però el primer no té sentit si no és per afavorir el segon. En definitiva ens proposem per tal de fer front a aquesta doble necessitat superar el declivi econòmic i evitar la divisió social.

En aquest sentit, secundem, recolzem l'optimisme informat, altrament anomenat realisme, que impregna el discurs programa del Sr Martí. Per això no escoltem de cap manera als que auguren un futur pessimista. Nosaltres creiem en el present i el futur del nostre país. Nosaltres volem seguretat i justícia per tothom, oportunitats per tothom; i també responsabilitats per part de tothom.

Un país més igual en oportunitats, més segur en la seva comunitat, més confiat en el seu futur. Aquesta és la nostra proposta de contracte social:

l'estat ha de lluitar contra l'exclusió social i ha de tenir cura dels col·lectius especialment sensibles; a la vegada, aquestes ajudes han de ser econòmicament sostenibles, altrament foren aviat inexistents per impossibles. I cal fomentar també que les persones es motivin i s'espavilin; a major responsabilitat individual, més possibilitats d'ajuda. D'aquesta manera, les persones hi surten guanyant i el país també hi surt guanyant. Aquest és el nostre contracte social que implícitament quedava ahir recollit en el discurs del Sr. Martí.

El Grup Parlamentari Demòcrata col·laborarà per fer efectiu el contingut del discurs que ahir vam escoltar. I ho farà des de l'acolliment dels valors que impregnen el nostre projecte polític: voluntat de canvi gradual i de reformes, a partir d'una manera de fer basada en el diàleg, la fermesa, la humilitat i la franquesa, dient les coses pel seu nom.

Tenim un grup parlamentari gran. Volem també ser un gran grup parlamentari. Un grup parlamentari que volem cohesionat i eficaç. Disposat a escoltar i a ser escoltat. Cal preservar els valors d'eficàcia i cohesió. Som certament, ho hem dit, un grup important en quant a nombre d'efectius; i som també un grup democràtic i, per tant, plural. La pluralitat ha de ser el nostre principal actiu ja que d'ella en sorgeix el necessari debat d'idees i de concepcions programàtiques.

Volem també ser un equip de gent que s'apassiona per la política i que en la seva acció pública vol prendre les decisions en funció d'allò que creu rellevant per al progrés del país i no en funció de l'ovació immediata, i sovint poc sincera, de determinats grups de pressió. Cohesió i eficàcia; i també coratge: aquests són alguns dels valors que han de presidir el desenvolupament de la nostra activitat política.

Ens trobem, i s'hi referia abans el Sr. Bartumeu, en una situació parlamentària definida per una àmplia majoria. La legislatura s'inscriu en el marc d'una més que anhelada estabilitat política: aquest és, especialment per contraposició a l'anterior legislatura, un aspecte molt rellevant. L'estabilitat és condició necessària per a l'elaboració de polítiques eficaces. Està a les nostres mans preservar-la.

Però no volem una estabilitat per romandre estàtics. Volem una estabilitat per afavorir el dinamisme. Volem una estabilitat en moviment, això és: una estabilitat fonamentada en el diàleg.

Assumirem la responsabilitat que les urnes ens han donat. Del discurs pronunciat ahir se'n desprèn una clara vocació de governar en majúscules, des del diàleg amb les forces polítiques i amb el conjunt de la societat i des de la fermesa que la situació econòmica requereix.

Queda dibuixada una situació parlamentària bipolar i, si se'm permet dir-ho, asimètrica. Cal establir mecanismes generadors de diàleg i de consens dins el parlament des del rol institucional que a cadascú li pertoca en base a la composició de l'arc parlamentari, així com cal afavorir el diàleg i la col·laboració amb les altres institucions. Una col·laboració que en cap cas s'ha d'entendre en termes estàtics, com una cosa que ja tenim guanyada o adquirida d'entrada, sinó que cal definir-la com una relació política que cal constantment desenvolupar i aprofundir. En aquest sentit, el Sr. Martí ahir va estendre la mà a la participació de l'oposició en la vida parlamentària, una participació que encara que no l'hi hagués estès la mà quedava garantida, però bé, en tot cas a la presa de decisions sobre les quals es requereix el consens nosaltres

agraïm avui també el to constructiu que el Sr. Bartumeu ha tingut en matèria d'intentar trobar punts de consens no només amb els tres grans eixos sobre els quals el Sr. Martí va proposar un pacte d'estat sinó que n'ha proposat d'altres evidentment doncs, és una cosa que es pot parlar. D'altra banda i també en quan al clima parlamentari penso que és d'agrair la felicitació que el Sr. Bartumeu ens ha tramés pel resultat electoral ho en tot cas pel reconeixement, el reconeixement del resultat electoral. Ha fet un ball de xifres no sé si amb alguna segona intenció o no, però en tot cas eren xifres objectives. Bé, en tot cas correspondrà a un altre moment valorar-les. Acceptem la contraposició d'idees, acceptem el debat pensem que és necessari un consens amb tots els temes i amb tots els àmbits seria poc enriquidor. Li agraïm la seva proposta d'oposició útil celebrarem que discrepi i ens molestarà si ens vol imposar un full de ruta, si ens vol tutelar.

Més enllà però, de la relació que hi ha d'haver en el si del parlament, pensem que també és important la relació de consens amb les altres institucions, no només podem limitar-nos a establir el consens entre els grups parlamentaris o entre els grups parlamentaris i el Govern, sinó que cal parlar amb les altres institucions, comuns, Consell Superior de Justícia i cal tractar de trobar vies de solució a tots els problemes que afecten al conjunt del sistema institucional. I encara més enllà d'això cal també cercar el diàleg i la col·laboració amb els diferents actors econòmics i socials. Ho deia ahir, gairebé amb vehemència, el Sr. Martí.

Ara bé, també ens advertia el candidat a cap de Govern que el diàleg no ens ha de portar ni a ajornar indeterminadament l'estudi dels dossiers ni a esquivar les decisions difícils; negociar no ha de voler dir rebaixar la presa de decisions fins al nivell de "suma zero", és a dir, fins aquell nivell en què no es fa res perquè ningú no s'enfadi; transigir no ha de voler dir aigualir. No podem conformar-nos en decidir allò fàcil; hem de decidir allò que considerem que és bo pel país. No volem evitar les decisions difícils.

S'han de prendre les decisions en base a la seva idoneïtat en relació a l'interès general i no pel fet que semblin populars o perquè puguin únicament satisfer els interessos sectorials i corporatius de determinats grups de pressió.

Dit això, i vaig acabant Sr. síndic, el Grup Parlamentari Demòcrata recull el guant llençat ahir pel Sr. Martí i el segon guant llençat avui pel Sr. Bartumeu, però en tot cas, en tot cas de moment -el segon guant per estudiar-lo i el primer per confirmar-que estem en disposició, el nostre grup parlamentari,

per treballar, des d'on correspongui, de cara a l'assoliment per un pacte d'estat en les matèries ja esmentades: seguretat social, limitació de competències comunals i la problemàtica de les transferències i Europa, sens perjudici, lògicament, de la possibilitat d'arribar a acords a altres àmbits.

El grup parlamentari està d'acord encara, amb una altra cosa amb el Sr. Martí, una més: no hi ha futur sense previsió. D'altra banda, estem convençuts que, com deia Max Weber, la funció primordial del polític és preparar el futur i assumir les conseqüències d'aquesta conducta, sobretot les conseqüències electorals. No hem de tenir por del repte, no hem de tenir por del repte. Es tracta de projectar, entre tots, un futur en llibertat i en prosperitat. I tenir un futur exigeix mantenir-se fidel al passat, a un passat que enfonsa les seves arrels en el propi futur. A un passat que ens mostra la tossuda capacitat de pervivència dels andorrans, basada en el seu respecte a les institucions, en la seva capacitat d'acolliment i de solidaritat i en el seu apassionat i a la vegada prudent optimisme a l'hora d'encarar les dificultats.

Des d'aquest optimisme prudent i apassionat, i compartint el diagnòstic, les accions i els principis que defineixen la proposta política que el candidat a cap de Govern ha presentat al Consell General, el Grup Parlamentari Demòcrata expressa el seu ple suport a la investidura del Sr. Antoni Martí.

Bon dia i bona sort.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Baró.

Acabades les intervencions dels grups parlamentaris, demano al candidat si desitja tornar a intervenir.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, i si vostè m'ho permet ho faré de seguida.

El Sr. síndic general:

Molt bé doncs, té la paraula el Sr. Antoni Martí.

Us recordo, Sr. Martí, que en aquest segon torn el temps d'intervenció és de 15 minuts.

El Sr. Antoni Martí:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Abans de tot, afegir-me una mica a les paraules últimes que ha dit el president del Grup Parlamentari Demòcrates per Andorra; agrair al Sr.

Bartumeu la felicitació, que és ben sabut també que em va transmetre la mateixa nit de les eleccions.

És així, i a més a més he de dir que s'ha fet un traspàs de poder, jo penso que institucionalment correcte dins de l'austeritat, però amb els dossiers, penso jo, que complets.

Deia ahir, si se'm permet, que nosaltres no partim d'una manera de pensar dualista, i dèiem que no vèiem la utilitat de representar-nos al món, Sr. Jaume Bartumeu, com l'eterna lluita de bons contra dolents, d'il·lustrats contra ignorants.... aniré de pressa, empresaris contra treballadors.

Faig aquesta referència perquè de seguida, al començament del seu discurs, ha volgut dir de forma molt clara, -és veritat que el seu discurs ha tingut un to constructiu-, però no s'ha pogut estar del que el caracteritza, és de voler fracturar la societat en dos. Al llarg de l'hora llarga del meu discurs, Sr. Bartumeu, vostè, si vol mirar el discurs veurà que totes les accions que fem per a la reactivació econòmica estan encaminades a salvaguardar la qualitat de vida de les persones. Deia ahir persones i ho deia dos vegades, i el mirava a vostè. Però anava molt més enllà. Anava molt més enllà, perquè deia, permeti'm que ho llegeixi, perquè no s'han dit frases així al Consell General des de fa molt temps. I deia que "però vull que quedi clar que no ens podem quedar només en qüestions d'eficiència i productivitat econòmica, deixant de banda o en segon terme consideracions ètiques i objectius socials més elevats. El meu Govern -vaig dir- no caurà en l'economicisme.". No caurà, com ha volgut interpretar vostè al tomb d'alguns factors, d'alguns sectors fàctics, que sempre ho va dient, en alguna referència em sembla que no gaire encertada al tomb de la banca. Vostè sap que l'únic interès que em guia per ser cap de Govern no és l'interès de sectors particulars, sinó el sector general d'Andorra, que és l'interès general d'Andorra.

I deia que tot això anava encaminat per la millora de qualitat de vida dels nostres conciutadans, i deia, a més, fixi's si anava lluny, que darrera de cada micro o macro dada econòmica hi havia dones i homes i que cada decisió que agafàvem afectava a vides humanes. I deia, dissortadament, -"ojala" no fos així-, que moltes d'aquesta vides es troben avui plenes d'incerteses, de dificultats i angoixes.

I anava més lluny, i citava al Sr. Joseph Chamberlain. Potser vostè no ho va sentir bé, però feia dies que no es deia en aquesta Cambra coses així de clares, i deia: "El meu fi a la vida és fer-la més plaent per a aquesta gran majoria, (la gent normal i corrent) tant me fa si, en el procés, esdevé menys plaent per a la minoria més benestant.". Que

segurament vostè en fa referència que deia que en fèiem un discurs economicista, i bàsicament dedicat a salvaguardar no sé quins privilegis, -no és la meua intenció- de segons quins sectors de l'economia andorrana.

Dit això, no hi tornaré, i vull retrobar un to positiu, que és el to que penso que ha fet possible la victòria de Demòcrates per Andorra en les últimes eleccions. Aquesta manera de fer, de deixar el que deia abans, el dualisme, dels enfrontament estèrils, de les batalles històriques i anar per feina, no?

I vostè em feia una colla de preguntes que jo miraré de contestar una per una, perquè és la meua obligació. Des d'un punt de vista genèric, vostè em parlava dels 30 punts per al treball i el diàleg. Miri, no els 30 punts per al treball i el diàleg. Ara feia referència, després hi tornarem, a un pacte sobre la funció pública. El president del Grup Demòcrates per Andorra diu que es podia analitzar. És que no hem vingut aquí a cremar res. Tots els dossiers que siguin positius els aprofitarem.

Miri, acabava el meu discurs ahir agraït a tots els caps de Govern, i a vostè que va ser l'últim, i els agraiïa la feina feta. Ho deia perquè penso que tots i cada un dels cinc caps de Govern han fet el màxim per Andorra, i tots han portat dossiers importants. Vostè no ha pogut acabar la seva legislatura, però ha engegat dossiers, i jo no veig perquè no puc aprofitar la feina que s'hagi pogut fer en positiu del Partit Socialdemòcrata. Per tant, ja li queda contestat que els 30 punts per al treball i el diàleg els mirarem. De la mateixa manera que ja avanço que amb vostè vam parlar dels 3 punts, i li agraeixo que els accepti al tomb dels pactes d'estat sobre els comuns, transferències, competències. Cal dir que vostè va començar una negociació al Govern. Cal que vostè també reconegui que jo vaig ser més que lleial amb vostè perquè aquestes negociacions s'avencin. Continuarem, suposo, treballant amb aquesta lleialtat. Això sí, amb una Cambra parlamentària que ha variat. I per això ens va felicitar, i ha felicitat al començament de la seva intervenció.

Sobre la seguretat social, la veritat és que vostè sap que hi ha problemes. I per tant, com que sap que hi ha problemes, jo vull pensar, no vostè, sinó els 28 consellers que hi ha aquí, són responsables per a les generacions futures de fer una política correcta, serà difícil, ja ho vaig dir ahir, però en tot cas, més irresponsable seria que no toquéssim aquest dossier. Per tant, també, li agraeixo això.

Europa, ja li vaig dir el que. Ja mirarem com ho formulem. Jo ahir m'expressava en termes que independentment que es faci una comissió especial de relacions amb Europa, nosaltres tenim la

voluntat, si em permet, jo tinc la voluntat de fer que la societat civil, la que pot patir aquestes transformacions, doncs, sigui també activa en aquest procés. Vostè sap com jo que properament hi ha una altra reunió dels petits estats amb un alt funcionari de la Comunitat Europea, que el procés s'engegarà, que s'acaba la presidència de la Comunitat Hongaresa, i per tant, segurament hi haurà una proposta.

També em deia vostè, que no estem més retardats que els altres petits estats, per tant, és qüestió de treballar conjuntament. I conjuntament no vol dir únicament, és la meua manera de fer política, i la que he exposat durant la campanya, no únicament que sí amb tots els parlamentaris, però associant-hi la societat civil.

Dit això, miri, el desplegament fiscal. Vostè, en tot cas li agraeixo, perquè m'ho ha dit per ordre, i miraré de contestar-li els 7 punts.

El desplegament fiscal. El fet que nosaltres diguem que les lleis que ja estan votades i vostè feia referència que 7 consellers... miri, jo estava al Comú d'Escaldes-Engordany durant 7 anys, i feia altres feines, però m'ho mirava. Però en tot cas, ara tinc, si tinc l'honor d'estar votat per aquesta Cambra, una responsabilitat, evidentment superior que la que tenia com a Cònsol del Comú d'Escaldes-Engordany. I hem detectat que en algunes d'aquestes lleis, si vol li puc donar alguns exemples, hi ha unes modificacions, però aquestes modificacions no vol dir que hi hagi cap dilació per acabar el marc fiscal en la seva totalitat. Més encara, ahir deia de forma em sembla que ben clara, -no sé en quina pàgina, vostè es coneix millor el discurs que jo a nivell de les pàgines-, però no sé en quina pàgina deia que el marc fiscal havia d'estar acabat. Acabat vol dir legislat a final d'any. Això no ho ha dit, però això sí que ho vaig dir ahir. I vist que vostè em demana algunes preguntes miraré de contestar-les totes. I potser si estic dins del desordre, és la primera vegada em sembla que hi ha una intervenció a la rèplica d'un cap de Govern sense demanar temps per poder fer les diferents reflexions. Però li en donaré unes quantes.

Miri, sobre l'impost sobre la renda dels no-residents. Miri hi ha una retenció del 10% sobre les pensions de jubilació dels no-residents amb la llei actual, i les pensions de jubilació dels no-residents no estan exemptes de l'impost. Això seria un dels temes.

Cal ajustar també la llei amb l'impost sobre les plusvàlues. Les plusvàlues fetes per residents no tributen a partir dels 10 anys d'antiguitat, mentre que les realitzades pels no-residents tributen a un 10% sempre.

Hi ha tot de mesures d'aquestes, i jo li vaig dir ahir que en ficarem d'acord. I això de cap de les maneres farà que ajornem el que em vaig comprometre a fer el desplegament general i complet, amb la TVA o l'IVA, amb això ja estic d'acord que ja ens ficarem d'acord. Això pel que feia referència al primer punt.

El segon punt. Vam tenir l'ocasió de fer un debat televisiu fa ja un mes i mig, i m'ho va demanar una altra persona, "vostè firmarà o no firmarà". A vostè li va demanar si ho firmaria mentre està en transició i vostè va dir que no. I jo en aquell moment vaig contestar "no deixaré en mala posició institucional el Govern d'Andorra". Vostè em demana avui sí o no. I jo li contesto: sí, l'acord monetari sí. És que ja ho vaig dir ahir. És veritat que subscriu les paraules que ha dit el Sr. Ladislau Baró en l'aspecte que si es pot millorar es millorarà. Però això tampoc és una dilació. És a dir, això ho veurem de seguida. Ho veurem de seguida. I també dèiem que se'ns doni el temps o no per no votar o per no seguir el compliment institucional d'altres governs, sinó el temps que, i vostè hauria fet el mateix si hagués estat al meu lloc, almenys d'examinar amb alguns interlocutors si verdaderament encara hi ha una via possible de negociació. Si no hi és, no hi és. I si no hi és, es firmarà l'acord monetari.

S'ha sentit moltes vegades que en l'acord monetari hi havia com una mena d'influència, no sé qui... en tot cas amb mi no, i amb el Grup Demòcrates per Andorra tampoc, de segons quins sectors que no el volien firmar. Fixi's, avui li he dit que el firmaré. Afegint-me a les paraules que diu el Sr. Ladislau Baró.

Això era el segon punt que vostè em sembla que em parlava.

Després contra la lluita contra el blanqueig. Jo ahir en vaig fer referència, vostè sap com jo que hi ha una avaluació molt important, una primera preavaluació molt important del MONEYVAL. No podem fallar, vostè n'ha fet referència. I jo ahir en vaig fer referència abans que vostè quan li deia que ens hi juguem moltíssim. La veritat és que em sembla que el seu comentari ha sigut que estava d'acord amb mi, però la veritat és que diu que seria molt perillós si la declaració posterior, que quan parlàvem de la declaració posterior és per l'obertura de nous comerços, i associació de societats, vostè després ha dit pels comerços i estem d'acord, per tant, vostè reconeix aquí que tot i els esforços que s'han fet que van sortir, o almenys va haver-hi una voluntat, que jo entenc que els comuns també hi van participar en el seu moment de fer l'obertura en cinc dies, la realitat és que en cinc dies no hi ha una obertura real de cap comerç avui en dia i per tant, tinc que buscar

algun mecanisme més àgil. Però en tot cas, per les societats jo ja entenc que és més complicat.

Miri, el finançament de la banca. El finançament de la banca... Miri, ho deia ahir, el que hem de mirar és de veure si podem aconseguir, no sé si amb la banca andorrana o amb altres banques però el que no podem estar sempre és negociant any darrera any el nostre endeutament. Però jo li vull dir una cosa -i no s'ho agafi malament, eh?-. les pòlisses ja estan vençudes, s'han reconduït durant un mes, vostè ho hauria pogut signar i no ho va fer, vostè diu que segurament -ho diu de forma molt clara- que no les ha firmat perquè les condicions de la banca... -i en fa referència a què hem guanyat cinquanta, seixanta...- jo no els guanyo, eh?... cinquanta o seixanta milions; la banca és la banca, l'Antoni Martí és l'Antoni Martí i és cap de Govern pels andorrans i deia abans que hi havia molts andorrans -i he començat la meua intervenció citant al Sr. Chamberlain- que per a mi l'interès general passa per la majoria de la gent normal i corrent d'aquest país. Però diem les coses com són: ho hauria pogut firmar. Actualment està l'euríbor a +0,25, i la banca fa una proposta de firmar-ho a l'euríbor +0,75... Bé, d'això ja veurem el que farem. Ara vostè, Sr. Bartumeu, amb una banca francesa ha firmat l'euríbor a +0,75... Bé, i són també diners d'Andorra, eh? El mateix títol que es firma amb una banca andorrana com amb una banca francesa. Deixem-ho així de moment...

Aquest dossier és un dossier que crema, vostè ho hauria pogut solucionar, no ho ha volgut solucionar o no ha pogut solucionar-ho, algú ho tindrà que solucionar... en tot cas, ho haurem de solucionar nosaltres, i en tot cas, si tinc el plaer i a més de tornar a parlar amb vostè, que segur que el tindrà, que m'ho torni a explicar amb detall com han anat les negociacions, doncs, també farà un acte institucional molt positiu perquè estiguem en millors condicions per negociar aquestes noves pòlisses.

Però insisteixo, 0,25 i la banca demana 0,75... la banca és la banca, eh? Vostè firma amb França una a 0,75... Bé, les coses són com són, eh?

Cinc. El nivell de despeses, ja ho vaig dir ahir, més a menys, i em diu vostè: com ho faran? Bé, jo aquí deia quan parlava d'això, parlava... em referia a la gran taula que tenim de fer entorn també de la seguretat social amb el sector mèdic andorrà. Miri, jo ja sé que s'ha fet molta feina, però no s'han acabat de concretar moltes de les feines. També sé que el Consell d'Administració de la CASS també està fent molta feina, però no acabem de concretar moltes feines. Per què? Perquè darrera de moltes decisions que s'han d'agafar hi ha d'haver una valentia política, no de retallar coses, però valentia política de posar ordre a cada un dels agents que intervenen

dins del procés sanitari o sociosanitari en aquest país, i vostè ho sap tan bé com jo.

Per tant, quan es llança un pacte sobre la seguretat social es diu en dos paraules però a darrera hi ha... -ho deia també ahir i permeti'm que ho digui així-, el diàleg és el diàleg però després hi haurà les decisions. Hi ha un moment que en aquest país tindrem que... evidentment la nostra campanya l'hem fet en el torn del diàleg però el diàleg és una cosa i l'abdicació de les nostres responsabilitats davant de les futures generacions seria una irresponsabilitat.

Per tant, em sembla que el punt número cinc queda clar.

El punt número sis... Miri, el punt número sis que és la política turística, és el que em va semblar que m'havia quedat més bé, eh? I a mi em sembla que... torni-se-la a llegir... torni-se-la a llegir perquè li puc tornar a llegir, però torni-se-la a llegir perquè la veritat és que he tingut ocasió -no amb tothom perquè han passat vint-i-quatre hores- de parlar amb molts agents turístics que diuen que vertaderament la intervenció en aquest aspecte va ser molt positiva. Però a la meua intervenció també vaig dir que no hi havia cap crítica amb el que s'havia fet, el que vaig dir és que estem disposats a esmerçar molts més esforços però que també la política turística andorrana s'ha de fer dins de la continuïtat, perquè moltes vegades fem política de sal de mata i potser, i això també ens passa amb altres sectors o amb altres maneres de fer política, és per dir-ho d'una altra manera, una altra manera de fer política és -vostè feia referència als trenta punts sobre el treball i el diàleg, és no agafar aquests trenta punts i tirar-los a... o amagar-los en un calaix. No, la política també turística hi ha continuïtat com nosaltres donem continuïtat a les coses ben fetes que ha fet el Partit Socialdemòcrata i que va fer el Partit Lliberal en el seu moment. Per això torno a insistir, que no havia passat mai, vista la transcendència i la importància que vivim en aquests moments a nivell econòmic, que no es vulgui anar mai més sobre la crispació i felicitat la feina feta de gent que en algun moment han sigut adversaris meus però que sempre els he reconegut, i ahir ho vaig reconèixer, que van anar amb tota la bona voluntat, no?

Això pel punt número sis.

El número set: Mesures per continuar la despesa.

Miri, a mi em sap greu, tinc una fitxa i de vegades em sembla que ja ens coneixem des de fa temps i ens tenim un respecte mutu però la veritat és que la despesa vostès no l'han controlat, eh? Diem les coses com són... però no passa res, eh?

Si em permet, són quinze segons per mirar una mica cap endarrere perquè el meu objectiu és mirar cap endavant.

Què ha passat? Doncs, bàsicament ha passat que el seu govern ha passat de reduir el dèficit de 116 milions -diuen vostès- a 52 milions al 2010. Però com ho han fet? L'han fet, aquesta reducció, i és fruit sobretot de la davallada de les inversions. Bé, davallada de les inversions... vostè en feia referència al que s'havia invertit i jo li faré referència del que no s'ha invertit: 42 milions menys que al 2009, i d'uns ingressos que jo no dic que siguin atípics però que són uns ingressos que no s'hi contaven sobre el blanqueig de diners de prop de 20 milions... Molt bé! I en canvi... i en canvi... -per això feia aquella citació però no pensava que tingués que tornar avui-, en canvi el que sí ha augmentat és la despesa de funcionament en termes generals d'un 6 %, un 6 % que, pels que ens puguin escoltar, pot semblar poc però són 12 milions d'euros, eh? Per tant, no hi ha hagut el contenciós de la despesa.

Pel que fa referència a les mesures per continuar la despesa... Bé, s'ha fet una referència que no s'ha fet del tot bé, jo no dic que s'hagi fet del tot malament però en tot cas, no venguin això com una meravella perquè no ho és, no? I a més, vostè ja vigilarà a la liquidació de comptes i potser em recordarà el comentari que estic fent avui. Això també és la política en el sentit més noble de la paraula intentant cadascú dient la veritat, i jo em sembla que l'he dit avui, aquí.

Les mesures per continuar les despeses? Bé, ja comencem. Ja ens veurà, Sr. Bartumeu, en acció, però en acció no vol dir... -ho van dir durant la campanya-, no vol dir retallar el capítol 1 del personal, una altra vegada tornant a aquesta famosa història de la dualitat dels bons, els dolents, els empresaris, els treballadors, el funcionament del sector privat... no! Però vostè sap com jo, potser no li han donat temps i espero tenir l'estabilitat perquè tingui el temps suficient per poder-ho demostrar, a nivell de béns corrents, jo ja no li parlaré d'aquest edifici que es pot optimitzar molt més, però li parlaré que si els comuns, de tots els colors polítics, han sigut capaços de rebaixar el capítol 2 de despeses corrents d'un 20 % no veig perquè el Govern d'Andorra no en seria capaç, no?

Això em sembla que li ha contestat a totes i cada una de les preguntes i vull acabar... i vull acabar simplement sent molt positiu.

Jo estic convençut que farem una gran feina amb el partit -evidentment- Demòcrates per Andorra i que li vull agrair al seu president -i li dedicaré potser dos o tres minuts, o més, per parlar de la seva

intervenció. Però farem una gran feina amb tots vostès consellers del Partit Socialdemòcrata si la volen fer amb nosaltres, eh?... si la volen fer amb nosaltres.

Vostès deien que seran... que faran una oposició clara i contundent però constructiva, que la faran clara i contundent ho sé, el que espero és que la facin constructiva.

Fent referència a la intervenció del Sr. Ladislau Baró. Bé, jo li vull agrair perquè el Sr. Ladislau Baró em deia abans d'entrar a l'hemicicle: "*És que és complicat fer una intervenció perquè pot semblar que és una adulació*". Doncs, a un partit que està molt ben representat en la seva presidència pel Sr. Ladislau Baró i que tenia intenció -ho entenc així- de votar-me com a cap de govern, però la veritat és que vostè ha fet més enllà del seu discurs una demostració més... si em permet amb un altre ordre institucional, una demostració més -com va fer el Sr. síndic quan va prendre jurament-, ha fet una demostració més del que som Demòcrates per Andorra: gent que posa passió, que tenim discursos moderats i, en tot cas, estem aquí no per defensar... -i acabo així-, no per defensar els interessos d'uns quants sinó els interessos de la majoria.

Miri, jo ho deia quan vaig començar la campanya electoral, encara em sento així, humil servidor d'Andorra i defensor dels setanta mil habitants d'Andorra, i li puc assegurar que setanta mil habitants d'Andorra la majoria d'ells... la majoria d'ells no estan ni en els sistemes bancaris, ni en grans empreses, ni en grans consells d'administració d'empreses, són gent que jo conec molt bé, la que he nomenat: gent normal i corrent.

Demòcrates per Andorra som gent normal i corrent, defensarem a aquesta gent i evidentment també defensem els empresaris perquè són generadors de llocs de treball.

Em sembla que el nostre discurs, o la meva intervenció ahir va anar en aquest sentit, i jo simplement els vull agrair... vull agrair el to, això sí, de les dues intervencions tant del representant i president del Partit Socialdemòcrata, com del Sr. Ladislau Baró, representant, i permeti que ho digui així i la història ho jutjarà, un grup parlamentari que amb col·laboració del Govern i amb la implicació amb alguns temes de l'oposició estem aquí únicament... únicament per posar més bones posicions de qualitat de vida i de benestar als ciutadans. És la nostra obligació, ho farem, i a més sé que puc comptar amb vostès perquè -ahir també en feia referència- el canvi generacional s'ha fet en aquesta sala, també s'ha fet un canvi de mentalitat,

un canvi "impulsitiu" que no critica el passat i que mira amb esperança el futur.

Moltes gràcies.

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Finalitzat el torn del candidat, s'obre un nou torn pels grups parlamentaris.

En aquest cas el termini d'intervenció és de 10 minuts.

Intervé, en representació del grup parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Intervindrè en l'ordre de les intervencions que m'han precedit i, per tant, faré una referència a la intervenció del president de DA, el Sr. Baró.

En primer lloc pel que fa a la reforma fiscal. Miri, potser no cal que discutim gaire, ajustem el que calgui -després el candidat, Sr. Martí, ha tret exemples, per tant, també li contesto a ell- ajustem el que calgui però si us plau fem-ho abans de final d'any, perquè si no ho fem abans de final d'any passarà el que estic convençut que ningú dels que som aquí volem que passi.

Pel que fa a la Unió Europea l'acord monetari, Sr. Baró, jo a vostè l'he tingut informat al mes de desembre passat, al mes de gener passat i n'hem parlat en les reunions de transició a les quals feia referència el Sr. Martí, la del 7 i de l'11 d'abril, vostè el va acompanyar a aquestes reunions. La situació és la que és. Nosaltres no tenim la més mínima intenció de tutelar a ningú, només faltaria. Nosaltres ens creiem la Constitució, hi vam creure des del primer dia, l'hem defensat, la defensem i la defensarem, per tant, no proposem cap tutela. No volem tutelar a ningú, ens preocuparia que hi hagués altres tuteles a les quals reiteradament ha fet referència tant vostè com el candidat Sr. Martí en les intervencions de fa una estona. Miri, deixem-ho estar, nosaltres hem dit el que havíem de dir, com diu el Sr. Martí ja veuran vostès com està el pati. En tot cas agraeixo al Sr. Martí que ens hagi dit que efectivament no posarà en qüestió la signatura que ens sembla a nosaltres que és d'interès nacional de fer-la.

Després, Sr. Baró, ha fet aquí una mena de joc entre el reconeixement i la felicitació, quan vegi el diari de sessions o el text que li donaré, no he reconegut, he felicitat i ho vaig fer, com deia el Sr. Martí, la mateixa nit.

El ball de xifres, no hi ha ball de xifres, són les xifres objectives dels resultats i la seva traducció a través de la llei electoral. No volíem fer polèmica sobre això.

Pel que fa a la intervenció del Sr. Martí, miri aquí hem de fer política, tots dos i tots els que som aquí, per això els ciutadans ens hi han enviat però que d'una petita part, petitíssima de la meua intervenció ja en surti una part molt important de la seva rèplica sobre que jo pretenc fracturar la societat en dos. Miri no, a la societat hi ha una fractura social i vostè que acabava la seva intervenció fa un moment dient-nos que coneix molt bé a tota la ciutadania, miri aquest monopoli no li podrem donar. Vostè coneix la ciutadania, nosaltres també. Vostè parla molt amb la gent, jo també. La fractura social existeix a Andorra, no l'ha provocat ningú o l'ha provocat l'evolució econòmica però hi és, però jo no vull fracturar res i, per tant, jo em permeto dir-li que haurà de revisar el discurs que està com a mínim amb retard d'un legislatura sobre aquesta qüestió de la fractura social.

Crec que és una mica temerari quan ens diu, i ho ha dit repetidament, que mai s'havien sentit en el Consell General en els últims anys frases com les seves, coses així de clares i insisteix amb la cita que li va quedar bé -s'ha de dir del Sr. Chamberlain- ahir. Bé, jo crec que hauria quedat més bé que hagués dit: "ningú de la meua família política d'origen havia dit frases com aquestes aquí en aquesta sala.". Però si una de les nits d'insomni -que no li desitjo però que em sembla que alguna en tindrà- doncs, està una mica avorrit i agafa els diaris de sessions veurà que frases com les que vostè ara diu que faran història per desconegudes en l'hemicicle andorrà, doncs, s'han dit tant o més bé que ho ha dit vostè.

Els 7 punts:

- Desplegament fiscal, ja ho he dit, fem-ho però fem-ho abans de final d'any, aclarim el que haguem d'aclarir, no farem debats sobre els noms, volem les lleis perquè ho volen els empresaris, els treballadors, els professionals perquè ho necessiten. Vostè que fa totes aquestes apel·lacions a arribar a acords amb la societat civil vostè sap perfectament que els primers que reclamen que s'avanci en l'adopció d'aquestes lleis són els agents econòmics del nostre país.

- L'acord monetari ja està dit, doncs, li agraeixo la claredat i espero i desitjo que això no trigui gaire.

- El blanqueig, o m'he explicat malament o no m'ha volgut acabar de copsar el que li deia. Ara no estàvem parlant de si es poden o no es poden obrir botigues en 5 dies en l'acord complicat de fer i vostè i era entre els comuns i el Ministeri d'Economia. Ara estàvem dient que el seu discurs diu, el seu discurs diu que també s'autoritzaria, és a dir, es podria

constituir societats sense la tramitació prèvia. És això el que li he dit que no podia ser en termes de blanqueig i hem sembla que estem d'acord però no cal que en faci polèmica amb la qüestió dels comerços que jo no li havia pas discutit.

- El finançament de la banca crec que això sí que paga la pena que en parlem dos minuts. A veure, 0,25 a 0,75. 0,25 eren unes condicions molt bones, sí, però és que la situació de la banca, ho sabem tots, al nostre país és una situació molt bona. Molt bona en relació a l'autoritat financera, molt bona en relació al mercat. Hem firmat amb 0,75 amb el *Crédit Agricole*, efectivament sí i miri és un acord molt bo. Tant és així que el dia que ho vam comunicar als responsables de les entitats bancàries andorranes els va semblar que eren uns preus fora de mercat per que ells a 0,75, que és el que reclamen, consideren que estan fora de mercat, és a dir, que encara estan fent una concessió graciosa a l'Estat andorrà. Que li estan donant un finançament que li haurien de donar molt més car. A partir d'aquí la relació amb el 0,75 a França jo entenc que li hauria de servir al Govern d'Andorra -i no estic exercint la més mínima mostra de tutela, Sr. Baró- doncs, li hauria de permetre al Govern d'Andorra per dir a la banca, mireu, ja que esteu en una situació excepcional i reconeixeu que ens esteu fent uns preus excepcionals, si a París el Govern d'Andorra ha tingut 0,75 que és preu de mercat, no preu excepcional, vosaltres no podeu demanar el mateix 0,75 aquí. Això és el que li contesto a la seva intervenció i, per altra banda li recordo -ja que ha volgut insinuar que nosaltres hem deixat el problema de les relacions amb la banca i l'endeutament penjat- que som nosaltres els que, d'acord amb la banca, hem anat a buscar un altre finançament per descarregar la banca d'aquesta dependència que tenien en els seus balanços tant exagerada del deute de l'Estat i que els seus auditors els hi plantejaven i precisament per que hem fet això que era d'interès de la banca i s'ha fet aquesta emissió de deute públic i s'ha fet -emissió que hem permeto recordar que va ser subscripta molt ràpidament, en poques hores- i s'ha fet aquest préstec internacional és quan la banca està en menys bona posició per reclamar aquest euríbor +0,75%.

- El pacte pel que fa a la CASS. Bé, potser no en un debat com aquest no podem fer ja tot el debat dels pactes d'Estat però com que m'ha semblat entendre que potser vostè deia, o en tot cas insinuava -això no m'ho ha semblat- que potser nosaltres no havíem pres decisions junt amb el Consell d'Administració de la CASS, li recordaré que passar els genèrics no era fàcil i ho hem fet, els medicament genèrics, i

encarar decididament la qüestió de les anàlisis clíniques tampoc era fàcil i també ho hem fet.

- Amb el turisme no discutirem. És positiu el que vostè diu efectivament i si ha d'haver continuïtat... millor, també. Jo l'únic que he volgut dir -potser no m'he explicat prou bé- és que em semblava contradictòria la seva referència de la pàgina 7, si no em falla la memòria, amb la de la pàgina 11. Hi ha una certa contradicció entre una cosa i l'altra, això és lo que he volgut dir, no dic que li hagués quedat malament la intervenció pel que fa al turisme.

- Finalment vostè té fitxes, jo també en tinc, tampoc és avui el dia del debat del pressupost encara. Sobre la qüestió de la inversió jo li torno a dir que el capítol 2 nosaltres el vam reduir, estan les xifres, d'un 3% i també li dic que vostè diu que faltava inversió, s'oblida d'una cosa determinant, transcendental, nosaltres no teníem pressupost i nosaltres, no tenint pressupost, utilitzant la Llei de les finances públiques, activant els plurianys, vam arribar a fer aquesta inversió de 56,7% més els crèdits extraordinaris que vam aconseguir que ens votés el Consell General. Per tant, en una situació atípica no crec que el balanç sigui tant dolent.

Aquest és el resum del que li volia dir, insistint que de la mateixa manera que no volem tutelar tampoc doncs atorgarem monopolis de contacte amb la ciutadania i de coneixement dels problemes reals del nostre país que com a mínim els tenim al mateix nivell sinó una mica superior per la experiència d'aquests dos anys que els pugui tenir vostè.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Demòcrata intervé el Sr. Ladislau Baró Solà.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Bartumeu, una breu valoració del debat.

Entenc que ha estat un debat on hi ha hagut discrepància, on s'ha plantejat de forma coherent diferents arguments, però sí que he de remarcar -i no és un retret Sr. Bartumeu- he de remarcar una mica que vostè ha fet ús del que podríem anomenar manual del bon opositor. Tant en la primera instància de les seves intervencions com en la segona, ha dit que no hi ha un projecte clar, no tenim clara la posició en molts temes, no hi ha una orientació clara, falta un horitzó a mitjà i a llarg termini definit... Això, en quant a la primera andanada de les seves intervencions. Quan el Sr.

Toni Martí ha contestat les seves preguntes més concretes, doncs, també s'ha queixat en moltes d'elles -excepte potser en la de l'acord monetari que hi ha hagut més claredat perquè era una pregunta molt concreta-, s'ha queixat de falta de "concreció". Jo, entenc que el Sr. Toni Martí ha contestat amb força solvència i m'atreveria a dir que, fins i tot, amb cert detall dins del marc que permet un debat com aquest les preguntes que vostè li ha formulat. Però també li haig de dir una cosa, a part d'una pregunta o dos, els seus interrogants eren gairebé tant genèrics com l'exposició programativa que hem fet, perquè entre d'altres coses, en el marc d'un debat d'orientació, perdó, d'un discurs d'investidura, no es pot concretar més. Jo, me'n recordo, fa dos anys durant la seva sessió d'investidura, també li vaig dir que vostè havia fet un catàleg de bones intencions, lo del projecte poc clar, poc definit, per tant estem una mica amb un dels clàssics d'aquests debats d'oposició. Però, tot i així crec que es pot valorar molt positivament les aportacions de propostes, de principis, de filosofia política que s'han pogut apreciar tant des del candidat a cap de Govern, anava a dir, des del futur cap de Govern -no anticipem esdeveniments- com per part del grup parlamentari de l'oposició, com per part del nostre grup parlamentari.

En tot cas, el que sí que no comparteixo, vostè no comparteix la nostra consideració o advertència en base a una eventual o insinuada tutela, jo no comparteixo en canvi l'acusació d'immobilisme que ens ha plantejat en un moment donat de les seves dues intervencions. No està justificada de cap manera ni pel contingut de les nostres accions que proposem ni pel contingut de la filosofia política en la que s'emmarquen. Estem a favor de l'obertura econòmica, estem a favor de la reforma fiscal sense embuts i estem a favor de crear mecanismes de solidaritat social, sempre i quan vagin acompanyats d'una correlativa coresponsabilitat per part de tots els actors, dels ciutadans a l'hora d'assumir-les. Som partidaris de reformes, d'un canvi gradual, d'obrir Andorra al món, de mantenir els sectors tradicionals però de crear nous sectors. Som partidaris que el nostre jovent i els nostres empresaris puguin treballar, estudiar o competir dins dels països veïns i dins de la Unió Europea. Per tant, bé, si d'aquesta concepció política se'n pot inferir un cert immobilisme, penso, que només es pot fer des d'una esbiaixada interpretació de la realitat. Això no és així, això no és així. Si quan es referia a immobilisme és plantejava, per exemple, en el fet que en la reforma fiscal volem retocar algunes coses, més aviat pot ser un plantejament immobiliari seria el de no admetre els errors o el de no admetre que hi pot haver alguna disfunció que pot permetre millorar les

coses i evitar que aquesta millora de les coses es pugui fer. Si nosaltres hem plantejat aquesta qüestió en relació a les lleis fiscals ho fem amb la voluntat d'afavorir una relació més fàcil i àgil entre el ciutadà i l'administració.

Sr. cap de Govern, això que acabo de llegir és un tros del seu discurs programa de fa dos anys. Suposo que si llavors era partidari d'afavorir aquesta relació més àgil i fàcil entre el ciutadà i l'administració -i ara estic parlant d'aquesta relació en matèria fiscal- suposo que vostè ha tingut l'oportunitat de comprovar les dificultats de governar i suposo que ara no caurà en el parany de dir una cosa quan estava governant o quan estava a punt governar i dir-ne una altra ara que està a l'oposició. Però, no pateixi, en quant a la reforma fiscal ajustarem el que calgui el més ràpidament possible, farem un esforç perquè a finals d'any -com ha dit el Sr. cap de Govern- estigui enllestida perquè entenem que això té implicacions en la negociació dels convenis en la doble imposició i per tant, doncs, cal anar ràpid en aquest sentit.

Bé, per part meua poca cosa més a afegir. Tornar a reiterar que penso que ha estat un debat força positiu. Celebro que quedi clara la distinció entre majoria i oposició, celebro que reivindicuin el paper de fer una oposició ferma i veurem si serà constructiva. Per part nostra, doncs, intentarem tenir una presència important en la vida parlamentària i en la vida política del país. Pensem, que el Consell General és una peça clau dins del nostre sistema institucional, no arribarem a dir que n'hem de fer el centre de la vida política del país, pensem que a la Constitució li atribueix un paper molt important, probablement medular, però entenem que en els règims parlamentaris moderns la vida política del país és compartida entre Consell General i Govern. El que sí que voldríem remarcar és que l'equilibri que estableix la Constitució, doncs, s'ha de respectar i en aquest sentit, doncs, del control que el Consell ha de fer del Govern i de la col·laboració que hi ha d'haver entre Consell i Govern és d'on han de sortir les polítiques públiques més efectives, més consensuades i més dialogades. Per part de Demòcrates per Andorra, del nostre grup parlamentari, farem tot el possible perquè això sigui així.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Acabades les intervencions dels grups parlamentaris dono per acabat el debat i suspenc la sessió durant 10 minuts.

Us recordo que a la represa de la sessió procedirem a la votació del candidat a cap de Govern.

Es suspèn durant 10 minuts.

(Se suspèn la sessió a les 11.45h)

(Es reprèn la sessió a les 12.12h)

El Sr. síndic general:

Procedirem tot seguit a la votació.

Us recordo que, d'acord amb el Reglament, és una votació oral per crida i que, per tant, cada conseller general expressarà el nom del candidat a qui vota o bé l'abstenció.

Sr. secretari general si us plau.

La Sra. Olga Adellach Coma: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Miquel Aleix Areny: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Pere Altimir Pintat: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Daniel Armengol Bosch: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Gerard Barcia Duedra: M'abstinc.

El Sr. Ladislau Baró Solà: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Jaume Bartumeu Cassany: M'abstinc.

La Sra. Roser Bastida Areny: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Mònica Bonell Tuset: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot: M'abstinc.

El Sr. Jordi Cinca Mateos: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Carles Enseñat Reig: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Sofia Garrallà Tomàs: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Olga Gelabert Fàbrega: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Montserrat Gil Torné: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Rosa Gili Casals: M'abstinc.

La Sra. Mariona González Reolit: M'abstinc.

La Sra. Celine Mandicó García: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Antoni Martí Petit: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Meritxell Mateu Pi: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Vicenç Mateu Zamora: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Patrícia Riberaygua Marme: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. David Rios Rius: M'abstinc.

La Sra. Sílvia Riva González: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Martí Salvans Abetlla: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Aleix Varela González: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Meritxell Verdú Marquilló: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. síndic general:

Demano al Sr. secretari que faci el recompte.

El Sr. Carles Enseñat Reig:

21 vots per al Sr. Antoni Martí Petit i 6 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat i havent-se obtingut la majoria absoluta, proclamo elegit el Sr. Antoni Martí Petit, cap de Govern.

(Se senten aplaudiments)

S'aixeca la sessió.

(Són les 12.15h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877